23 MAR 1917

The Tamil Zenana & School Magazine.

மாதர் மனோரஞ்சினி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்"—ஔவையார்.

Vol. XVIII	Madras March 1917	No. 4
புத்தகம் 18	சென்னை: மார்ச்சுமீ, 1917வரு	இலக்கம் 4

ஸர் ஜான் பிரன்ச்.

ஸர் ஜான் பிரன்ச் உயர்ந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவருக்கு பந்துக்கள் இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லண்ட், ஐரலண்ட் முதலிய விடங்களில் உண்டு; பிரான்சிலும் பந்துக்கள் உண்டு. இவருடைய பெரிய பாட்டனார், முதலியவர்கள் பெரிய பூஸ்திதியுடையவர்கள்; இவருடைய தாயாரின் பந்துக்கள் ஸ்காட்லண்டில் உண்டு. தாயாரின் பெயர் மார்கரட் எக்ல்ஸ். இம்மாது க்ளாஸ்கோவில் ஒரு சிறந்த தனவானுடைய புத்திரி. பிரன்சினுடைய தகப்பனாரோ கப்பற் படையில் கேப்டின் அதாவது தலைவர். இவருடைய தகப்பனார் இறந்த பின் வில்லியம் ஸ்மித் என்பவர் இக்குடும்பத்திற்குத் தலைவராயிருந்தார். இவர் இவருக்கு சிற்றப்பன். பிரன்சுக்கு ஐந்து சகோதரிகளுண்டு. ஒருவள் ஸ்திரீகளின் சுவேச்சை சங்கத்தில் உழைத்து வருகிறாள்.

ஸர் ஜான் பிரன்சு 1852-ம் வருஷம் செப்டம்பர்மீ 28உ கேன்ட் என்றவிடத்தில் ஜனித்தார். இவர் சிறிய பையனாயிருந்தபொழுது கண்டிப்பும் தீவிரமும் உள்ளவராயிருப்பாரென்று ஒருவரும் நினைக்கவில்லை. இவர் கூச்சமுள்ளவராயிருந்தார். வீட்டில் கடவுளைப்பற்றி தமது சகோதரிகளுக்கு பிரசங்கம் செய்து வந்தார். இப்படி இவர் செய்து வந்தமையால் இவர் ஒருக்கால் பாதிரியாய் வருவரோ என்பதாக வீட்டிலுள்ளவர்கள் நினைத்தார்களாம். இவர் இரக்கமுள்ளவர். கடின நெஞ்சுள்ளவரல்ல. இதராளுக்கு உதவிபுரிய வேண்டுமென்னும் பூர்ண எண்ணமுள்ளவர். இவர் இவ்வித நற்குணங்களைப் பெற்றிருந்தமையால் சோல்ஜர்கள் இப்பொழுதும் இவரைப் புகழ்ந்து வருகிறார்கள்.

நிற்க, மழை காலத்தில் இவர் வீட்டில் மெத்தையிலிருந்து கீழிறங்கி சாப்பிடும் அறைக்குப்போய் அடுப்பை மூட்ட ஆரம்பித்தாராம். இங்லாந்து முதலிய தேசங்களில் நிலக்கரியைத்தான் விசேஷமாக அடுப்புக்கு

உபயோகித்து வருகிறார்கள். ஏனெனில் நெருப்பு சீக்கிரத்தில் அணைந்து போகாது. நெருப்பு எப்பொழுதும் அடுப்பிலிருக்கும். கணப்பு காயவும் அங்குள்ளவர்களுக்கு உதவும். ஆகையால் தான் நிலக்கரியை உபயோகித்து வருகிறார்கள். இவர் அடுப்பில் நிலக்கரியைப்போட்டு நெருப்புக் குச்சியை யெடுத்து அதில் பற்றவைத்துப் பார்த்தார். அதில் நெருப்பு பிடிக்கவில்லையாம். இங்கு அச்சமயத்தில் இவர் வீட்டு வேலைக்காரி வந்தவுடன் அம்மா! உனக்காக நெருப்பு மூட்ட என்ன முயன்றும் பயன்படவில்லையே என்றாராம். இவருக்கு சிறு வயது முதல் இதராளுக்கு உதவிபுரிய வேண்டுமென்ற எண்ணமுண்டு. ஆகையால் தான் சோல்ஜர்களும் மற்றவர்களும் இவரை மெச்சி வந்தார்கள். இவர் சிறு வயதிலேயே தம் தாய் தந்தைகளை இழந்துவிட்டார். இவருடைய சிற்றப்பன் இவரையும் இவருடைய சகோதரிகளையும் செவ்வனே காப்பாற்றி வந்தார். இவருக்கு வயதாக ஆக யுத்தங்களைக் குறித்துப் படிக்க இவர் ஆவல் கொண்டார். நெபோலியன் போனபார்ட் என்ற மகான் சரித்திரத்தைப் படிப்பதில் மிக்க விருப்பம் இவருக்குண்டு. ஆயினும் இவர் தமது பாடசாலைக்குக் கிரமமாய் போய்க்கொண்டும், தமது பாடங்களை அலக்ஷியம் செய்யாமல் நன்றாகப் படித்துக்கொண்டும் வந்தார். இவர் எப்பொழுதும் சுறு சுறுப்புள்ளவர். படிப்பதில் கருத்துள்ளவர். ஒரு பாடத்தைப் படிக்க ஆரம்பித்தால் அதை முழுவதும் நன்றாகப் படித்து விடுவார். அரை குறையாக படிக்கமாட்டார். உபாத்தியாயர்களும் இவருடைய விடாமுயற்சி, படிப்பதில் விருப்பம், புத்திநுட்பம் முதலியவைகளைக் கண்டு சந்தோஷித்தார்கள்.

தன் தகப்பனார் கப்பற் படையில் சேர்ந்து வேலை செய்த மாதிரி இவரும் இத்தொழிலைக் கற்பிக்கும் பாடசாலையில் சேர்ந்து கற்றுவந்தார். அங்கு கப்பற்படைக்குரிய விஷயங்கள் யாவற்றையும் செவ்வனே கற்றுக்கொண்டபின் பரிக்ஷையிற்றேறினார். பின்பு ஒரு யுத்த கப்பலில் வேலையில் அமர்ந்தார். தாழ்ந்த வேலையிலிருந்து படிப்படியாக கேப்டினாகவும் நியமிக்கப்பட்டார். இவ்விதம் 4 வருஷ காலம் கப்பற் தொழிலில் பழகின பின் தரைப் படையில் சேர்ந்தார். உடனே லப்டினண்டாக நியமிக்கப்பட்டார். அப்பொழுது இவர் இளம்பிராயமுள்ளவர். இவருக்கு அநுபவம் அதிகமில்லை. சோல்ஜர்கள் இவரை கேலிபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இவர் விடாமுயற்சியாலும் புத்தி சாதுரியத்தாலும் பாலியமாயிருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் உடனுக்குடனே செவ்வனே செய்து தெரிந்துகொண்டார். தாம் செய்து பார்த்ததையும், கற்றுக்கொண்டதையும் மறக்காமல் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டார். மேலும் தம் வேலை என்ன உண்டோ அதைத் துரிதமாகவும், சரி

யாக்வும் செய்து வந்தார். இவ்விதம் இவர் கஷ்டப்பட்டு யாதொரு தப்பு தண்டாக்களின்றி தமது வேலையைத் தமது பெரிய உத்தியோகஸ்தர் மெச்சும்படி சுறு சுறுப்புடன் சரிவர செய்து வந்தமையால் துரிதமாக உயர்ந்த பதவிக்கு அவர்கள் இவரை சிபார்சு செய்து வந்தார்கள். இவரும் அவ்வித பதவிக்கு அருகராகயிருந்தார்.

1884--5-ம் வருஷத்தில் ஈஜிப்டில் மாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் கலகம் செய்தபொழுது அவர்களை யெதிர்த்து அவர்கள் கொட்டத்தையடக்க அவ்விடத்திற்குப்போனார். ஜெனரல் ஸர். ஹர்பர்ட். ஸ்டூவர்ட்டின் கீழ் மேஜராகயிருந்து யுத்த சேனையை நடத்திவந்தார். ஸ்டூவர்ட் அச்சமயம்கார்ட்டூம் என்ற விடத்தை நோக்கி கார்டனுக்கு உதவிபுரிய 2500 மனிதருடன் சென்றுகெண்டிருந்தார்.ஆபு க்ளீஎன்றவிடத்தில் ஸ்டுவர்ட்டைமாதியைச் சேர்ந்த 11,000 பேர்கள் எதிர்த்தார்கள். கோரமான யுத்தம் இருதிறத்தாருக்கும் அங்கு நடந்தது. சிறிய ப்ரிடிஷ் சேனையோ சதுரமாக நின்றுகொண்டு பலத்த யுத்தம் புரிந்து, விரோதிகள் ப்ரிடிஷ் சேனையின் உள் புகுந்து அவர்களைத் தும்சம் செய்ய பிரயத்தினம் செய்தபொழுது ப்ரிடிஷார் விரோதிகளில் பலரைக் கொன்று மீதியுள்ளவர்களைத் துரத்திக் கொண்டுபோனார்கள்.

மறுநாள் பலத்த யுத்தம் நடந்தது. ஸர் ஹர் பர்ட் ஸ்டூவர்ட் கொல்லப் பட்டார். இவர் கொலையுண்ட மூன்று வாரமானதும் ஸர் ரேட்வேர்ஸ் புல்லர் பெருத்த சேனையுடன் இங்கு வந்தார். பிரன்சு மிக்க தீரத்துடன் தமது படையைக் கொண்டு விரோதிகளை யெதிர்த்தா ரென்று ஸர். ரெட் வேர்ஸ் தமது கடிதமொன்றில் எழுதினர். பிறகு பிரன்சும் குதிரைப் படையை நடத்துவதில் சமர்த்தரென பிரக்யாதி பெற்றவுடன் லப்டினண்ட் கர்னல் என்ற உயர்ந்தபதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார்.

ஆறு வருஷகாலம் இவ்விதம் அலுவல் செய்த பின் இந்தியாவிலுள்ள குதிரைப் படைக்கு இன்னும் இதைவிட உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தராக நியமிக்கப் பட்டார். இவ்விதம் இரண்டு வருஷ மிருந்து சமர்த்தரென பேற்பெற்ற பின் யுத்த ஆபீஸுக்கு மாற்றப்பட்டார். இவர் குதிரைப் படையைப் பழக்குவதில் சுழற்சியை உண்டாக்கி அப்படைக்கு வேண்டிய யுத்த வித்தையைப் போதித்து வந்தார். இவரால்தான் குதிரைப்படை மிகவும் சிறந்ததாயிற்று.

போவர் யுத்தம் ஆரம்பமானதும் பிரன்சு நெட்டாலுக்குச் சென்று ஒரு பெரிய குதிரைப் படைக்குத் தலைவராய் அவர்களுடன் பலத்த போர் புரிந்தார். இவர் முன் வைத்தகாலைப் பின் வாங்கமாட்டார். எலண்ட்ஸ் வாக்ட் என்ற விடத்தில் இவருக்கு முதல் முதலில் ஜயமுண்டானது. இங்கு போவர்கள் ரயில் பாதையை உடைத்து விட்டார்கள். இவ்

விடத்தை வெகு மும்முரமாக தாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர் போவர்களை காற்றாய்ப் பறந்து போகும்படி செய்துவிட்டார். அவர்களுடைய மருந்து, சாமான், உடுப்பு முதலியவைகளை வைக்குமிடங்களைக் கைவசமாக்கிக் கொண்டார்.

போவர்களின் பிரதமப் படையானது முன் வந்து லேடி ஸ்மித் என்ற பட்டணத்தைச் சூழ்ந்து கொள்ள ஆரம்பம் செய்தது. அப்பொழுது ஜெனரல் ஸர் ஜார்ஜ் வொயிட் அப்பட்டணத்தை எதிரிகள் வசம் ஆகாமலிருக்கும்படி பாது காத்துவந்தார். அவ்விதம் செய்கையில் ஒரு முக்யமான கடிதம் பிரன்சிடம் கொடுத்து அதை ஸர் ரெட்வர்ஸ் புல்லரிடம் கொடுத்து வரும்படி அனுப்பினர். பிரன்சு ரயிலில் போகும்போது போவர்கள் துப்பாக்கியால் சுட்டார்கள். குண்டுகள் ஜன்னல்களின் வழியாகச் சென்றன. பிரன்சு சௌக்கியமாக சுருட்டு பிடித்துக்கொண்டு முகமலர்ச்சியுடன் பிரயாணம் செய்தாரேயொழிய சிறிதும் குண்டுக்குப் பயப்படவில்லை. இவர் உயிர் தப்பினது.

இவர் பின்பு பல தடவை யுத்தம் புரிந்தார். போவர்கள் முன்னுக்கு வந்து ப்ரிடிஷாரை எதிர்க்காமலிருக்கும்படி அவர்களைத் தடுத்தார். புதிய யுத்தமுறையைப் புத்தி சாமர்த்தியத்தால் சாதுரியமாகக் கையாடிவந்தார்.

1900-ம் வருஷ முதலில் லார்ட் ராபர்ட்ஸும் கிட்சனரும் தென் ஆப்ரிக்காவுக்கு வந்தார்கள். அச்சமயம் ஜெனரல் பிரன்சு 5000 பேர்களுள்ள படைக்கு தலைமை வகித்து வந்து கிம்பர்லியைப் பெற முயன்று வந்தார். கிம்பர் லியை போவர்கள் சூழ்ந்துகொண்டு அதை முற்றுகைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ப்ரிடிஷ் துருப்பு அதை விரோதிகளின்வசம் அகப்படாமல் பாதுகாத்துவந்து, அவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து கொண்டிருக்கையில் "நான் நிச்சயமாக இரண்டு மூன்று தினத்திற்குள் உதவி புரிந்து—நான் உயிரோடிருந்தால்—போவர்களைத்துரத்தி விடுகிறேன்" என்று கிட்சனரிடம் அவர் சொன்னர்.போவர் தலைவரான டிவெட் என்பவர் இவர் இவ்விதம்துருப்பை பல திசைகளிலும் கொண்டு வருவதைத் தடுக்க முயன்றார். பிரன்சு ஒரு நதியைத் தாண்டும்பொழுது அவர் சமீபத்தில் ஒருகுண்டுவிழுந்து அது வெடித்தது. அப்பொழுது இவர் உயிர்தப்பினது தெய்வச்செயலே. இப்படி இவர் பலதடவைகளில் துணிவாய் விரோதிகளுக்குச் சிறிதும் பயப்படாமல் அவர்கள் அருகில் யுத்தம் புரிய சென்றிருக்கிறார். இவருக்கு காயம்படவே யில்லை. அபாயமான இடங்களிலிருந்தும் இவர் உயிர் தப்பின போதிலும், காயம் சிறிதும் படாமலிருந்தது ஆச்சரிய மல்லவா ?. யுக்தியாயும் புதிய மாதிரியாயும் தமது துருப்பை கிம்பர்லியை நோக்கி திருப்பிக்கொண்டு போனர். போவர்களுடைய காலாட்படைகளையும், பீரங்கிப்படைகளையும் வீராவேசத்துடன் எதிர்த்து அவர்கள் படைகளைச் சின்னபின்ன மாக்கிக்

கொண்டு நேராக அவர்கள் மத்தியில் நுழைந்து சென்றார். போவர்கள் திண்டு முண்டாடி கடைசியில் பார்க்கும் பொழுது குதிரைப்படையின் தலைவர் கிம்பர்லியை யடைந்து விட்டாரென்பதை யறிந்து குண்டுகளைப் பிரயோகம் செய்தார்கள். அப்பொழுதும் யுத்த களத்தில் வெயிலோ தீக்ஷிண்ய மாயிருந்தது. தூசியோ அதிகம், நெருப்புப் பொரியோ எங்கும் பரவியிருந்தது. இவ்வித மிருந்தும் பிரன்சு தைரியத்துடன் முன் செல்வதிலேயே கண்ணும் கருத்தாயு மிருந்தார். கடைசியாக போவர்களைத் திரும்பி ஓடும்படி செய்துவிட்டு கிம்பர்லி பட்டணத்திற்குள் தாம் கிட்சனருக்குச் சொல்லிய வண்ணம் மறுநாள் காலையில் குதூகலத்துடன் பிரவேசித்தார். அங்குள்ளவர்கள் இவருக்கு முகமலர்ச்சியுடன் நல்வரவு கூறினர்களென்றும் சொல்ல வேண்டுமா?

அன்று சாயங்காலமே, லார்ட் ராபர்ட்ஸுக்கு கிம்பர்லி கைவசமானதும், போவர்கள் ஓடிப்போனதும் தெரிந்தவுடன் மேகர்ஸ்போன்டீன் என்ற விடத்தை விட்டு விட்டு திரும்பிச் செல்லும்க்ரான்சேயின் சேனை எங்கு ஊருக்கால் ப்ளோம் பொன்டீனைப் பிடிக்க வருமோ என்று எண்ணி உடனே பிரன்சை அங்கே போகும்படி உத்திரவு அனுப்பினர்கள். பர்டிபர்க்கில் போவர்கள் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். கிட்சனர் சேனையுடன் அங்குசென்று அப்பட்டணத்தைச் சுற்றி சூழ்ந்து கொண்டார். இருவர்களுக்கும் பலத்த யுத்தம் நடந்தபோதிலும் க்ரான்சேயையும் அவருடைய சேனையையும் பிடித்துக் கொண்டார். போவர்களில் மிக்க வீரரும், போர் தலைவரில் சிறந்தவருமாகிய க்ராஞ்சே சரணகதி யடைந்தார்.

ஜெனரல் பிரஞ்சும ப்ளோம் பொன்டீனுக்குப் போய்அங்கு யுக்தியாய் பல ஏற்பாடுகளைச் செய்து விட்டுப் ப்ரிடோரியாவுக்குச் சென்றார். அங்கு சென்றவுடன் இவர் பேர் பிரக்கியாதி பெற்றது. இவர் அவ்விதம் இடம் விட்டு இடம் போனமையால் தான் போவர்களும் ஒவ்வொரு பட்டணத்தையும் காலி செய்து கொண்டு போக வேண்டியிருந்தது. ப்ரிடோரியாவைப் பிடித்துக் கொண்ட பின்பு கிட்சனர் தமது சேனையைப் பல விடங்களிலும் போகும்படி செய்தார். இவ்விதம் இவர் செய்தமையால் போவர்கள் தலைக்காட்டவே முடியவில்லை. பிரஞ்சு கிழக்கு டிரான்ஸ்வால் முழுவதும் தமது சேனையை அனுப்பினர். கேப் காலனியில் சிறிது கலக முண்டாகவே அங்கும் தமது சேனையை அனுப்பினர். 1902ம் வருஷம் மேமீ 31வ போவர்கள் தோல்வி யடைந்தமையால் பிரிடிஷாருடன் சமாதான உடன்படிக்கைசெய்து கொண்டார்கள். அச்சமயத்தில் பிரன்சு திறமை வாய்ந்த வரென்றும், யோசனை சக்தியுடையவரென்றும், குதிரைப் படைக்குச் சரியான தலைவரென்றும் யாவரும்

சொன்னார்கள். லார்ட் ராபர்ட்ஸும், கிட்சனரும் பல தடைவைகளில் இவரைப் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறார்கள். இவர் கீழிருந்த சோல்ஜர்களும், முழுநம்பிக்கையுடன் இவரை நம்பியிருந்தார்கள். இவரிடத்தில் நற்குணங்களிருப்பதைக் கண்டு இவரை மிகவும் நேசித்து வந்தார்கள். இவர் சாந்த முள்ளவர். வாய்பதட்டமே இவரிடத்தில் கிடையாது. சாதாரண உடையைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பாரே யொழிய டாம்பீகமான உடைகளைத் தரித்துக்கொள்ளமாட்டார். கர்வமே இவரிடத்திலில்லை. கைசளைத்த விரோதிகளிடத்தில் தயாளகுணமுள்ளவராக யிருப்பார். அவர்களைப் பார்த்து தன்னைப் பெருமையாகப் பாராட்டிக் கொள்ளமாட்டார். கர்வம் சிறிதும் இவரிடத்தில் தென்படாது. சாதாரண உத்தியோகஸ்தரைப் போல் ஆபீஸுக்குப் போவார். தமது வேலையைச் சரிவர ஒழுங்காகச் செய்வார். பெரியோரும், புத்திமான்களும் இவ்விதம் தானிருப்பார்கள். பொருமையே அவர்களிடத்தில் குடி கொண்டிருக்கும்.

நிற்க, சர்ஜான் பிரன்சு போவர் யுத்தம் முடிந்த பின் ராணுவத்தைச் சேர்ந்த பற்பல உயர்ந்த பதவிகளில் இருந்து வேலை செய்து வந்தார். 1913ம் வருஷத்தில் இவரை பீல்ட் மார்ஷலாக நியமித்தார்கள். இப்பொழுது நடக்கும் யுத்தம் ஆரம்பமானதும் ப்ரிடிஷ் துருப்புக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். யுத்த முனையில் தமது சேனையுடனிருந்து யுத்தம் புரிந்துவருகிறார். பிரயத்தனங்கள் செய்து கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்துவந்தால் ஜயம்உண்டாகும் என்பதை உண்மையாக உணர்ந்து கொண்டவர் பிரன்சு தான். இவருடைய நற்குணங்களே இவருக்குப் பூஷணங்களாய் விளங்குகின்றன.

ஸ்திரீகளுக்கு தோட்டவேலை.

முன் காலத்தில் நமது தேசத்தில் ஸ்திரீகள் தோட்டம் வைத்து அதில் காய் கரிகளையும் புஷ்பச் செடிகளையும் பயிராக்கி வந்தார்கள். புஷ்பத் தோட்டங்களில் ஸ்திரீகள் சாயங்கால வேளையில் உல்லாசமாய் தங்கள் சகிகளோடு நடந்து வந்ததாகவும், பந்து முதலிய விளையாடல்களை ஆடிவந்ததாகவும் தெரிகிறது. தற்காலத்தில் கிராமங்களில் ஸ்திரீகள் தங்கள் வீட்டு கொல்லைப் புறத்தில் தங்கள் உணவுக்கு வேண்டிய காய் கறிகளைப் பயிராக்கி வருகிறார்களென்றே சொல்வோம். அப்படி செய்வதில் மானக்குறை வென்று பட்டணங்களிலுள்ள ஸ்திரீகள் நினைப்பார்கள். அவ்விதம் நினைப்பது தப்பு. சில தினங்களுக்கு முந்தி நாமும் சில நண்பர்களும் மைலாப்பூரில் மரங்களடர்ந்த ஒரு வீதிமார்க்கமாய் சாயங்கால வேளை

யில் நடந்து வருகையில் ஒரு தனவந்தரும் கவர்ன் மெண்டில் உயர்ந்த பதவியிலுள்ள வருமான ஒரு கனவானுடைய பங்களாவைச்சுற்றிலுமுள்ளதோட்டத்தில் அவரைக் கொடியிலிருந்து அவரைக்காயை அக்கனவானுடைய புத்திரி பறிப்பதைக்கண்டு களித்தோம். நமது தோட்டத்தில் வேலை செய்வதும், செடிகளை வளர்ப்பதும், வளர்த்தபின் அவைகளிலிருந்து காய்களை எடுப்பதும் அகௌரவமாகாது. சென்னையில் அநேகமாக தனவந்தர்கள் விசாலமான பங்களாக்களில் வசித்து வருகிறார்கள்.

அவர்களுக்கு விசாலமான இடமிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு பகுதியில் பூந்தோட்டமும், ஒரு பகுதியில் காய்கறிகள் தோட்டமும், ஒரு பகுதியில் அழகான க்ரோட்டன் என்ற செடிகளையும் வைத்து அவைகளைக் கவனித்து வருவது மிகவும் நலம். தோட்டக்காரன் செய்யும் வேலைகளைத் தவிர ஸ்திரீகள் புஷ்பங்களை எடுக்கலாம் காய்கரிகளை எடுக்கலாம். அவைகளுக்கு எரு சரியாக தோட்டக்காரன் போட்டு வருகிறானா வென்பதையும், புல் பூண்டு முதலியவைகளை அப்போதைக்கப்போது எடுத்து விடுகிறானா வென்பதையும், அடிக்கடி பாத்திகளைக் குத்தி கிளறிவிடுகிறானா வென்பதையும் கவனித்து வரலாமல்லவா? தண்ணீர் சரிவர அவைகளுக்குப் பாயும்படி செய்கிறானா வென்பதையும் கவனிக்கலாம். அழுகிப்போன இலைகளையும் ஒடிந்த கிளைகளையும் ஒரு தனிமையான யிடத்தில் போட்டு வைக்கும்படி சொல்லலாம். மேலும் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஒவ்வொரு விதையின் விசேஷங்களைச் செவ்வனே காட்டி போதிக்கலாம். உதாரணமாக புடலை விதையும், அதை நட்டபின் எத்தனை நாள் சென்று அது முளை கிளம்புகிற தென்றும், அம்முளை எவ்வித மிருக்கிற தென்றும், அது எவ்விதம் பரவுகிற தென்றும், அது விடும் மொக்கு பூ, பிஞ்சு, காய், பழுத்தபின் பழம் முதலியவைகளையும் செவ்வனே காண்பித்து சொல்லலாமல்லவா? இவ்விதம் சொல்லி வந்தால் குழந்தைகளுக்கு செடிகளின் அருமை பெருமையும், உபயோகம் முதலியவைகளும் தெரியும். ஈஸ்வர சிருஷ்டியின் அபார சக்தியும் தெரியும். அப்படிக்கின்றி தங்கள் வேலைக் காரர்களையே ஒவ்வொன்றையும் செய்யச்சொல்லி விட்டு தாங்கள் ஒன்றையும் கவனிக்காம லிருந்தால் அவர்களுடைய தோட்டம் நன்றாயிருக்குமென்பது சந்தேகம் தான். வேலைக்காரர்கள் ஏதோ கடனுக்கு வேலையைச் செய்வார்களே தவிர மனப்பூர்த்தியாய் செய்வார்களென்பது உண்மையல்ல. ஆனால் வீட்டு எஜமானி ஒவ்வொன்றையும் தினம்பார்த்து வரும் பக்ஷத்தில் அவன் வேலை சரியாக யிருக்கும். தோட்டமும் பார்க்க அழகாகத் தோன்றும்.

இதனால் சாயங்கால வேளையில் மோட்டார் வண்டியில் ஏறிச் சவாரி செல்ல முடியவில்லையே. ஸ்திரீகள் கூடும் கூட்டத்திற்கும் போகமுடியவில்லையே என்று சொல்லுவது தப்பு. ஒவ்வொரு மணியில் என்னென்ன வீட்டு வேலை செய்யவேண்டுமோ அவைகளை ஒரு குறிப்பு புஸ்தகத்தில் குறித்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அக்குறிப்பின்படி தங்கள் வேலையைச் சரிவர செய்து வந்தால் இவர்கள் தேகசௌக்கியத்திற்கும் நல்லது. குடும்ப ஆரோக்யத்திற்கும் நல்லது. சாப்பாடும் ருசியாயும் மனோகரமாயுமிருக்கும்.

நிற்க, தோட்டத்திற்குரிய முக்கிய விஷயங்களைக் கவனிப்போம். செடியின் வளர்ச்சி, பூமியின் சாரம், காற்றின் பலம், முதலியவைகளைக் கவனிக்கவேண்டும். செடிகளுக்கு நல்ல உணவு கிடைத்தால் தான் அவைகள் செழித்து ஓங்கி வளரும். நல்ல பலனைக் கொடுக்கும். புஷ்பங்களாயிருந்தால் பரிமளமாயும் வெகு அழகாயுமிருக்கும். காய்களாயிருந்தால் பெருமனையும் உருசியாயுமிருக்கும். அதிகமும் உண்டாகும்.

ஸ்திரீகள் தோட்ட வேலை செய்யக்கூடாதென்பதைக் குறித்து சாதாரணமாக சில தடைகளைச் சொல்லுவதுண்டு. முதலாவது அது மிகவும் கஷ்டமானதென்று சொல்லுவார்கள். இரண்டாவது தோட்ட வேலையால் கைகால்கள் அசுத்தமாய் விடுகிறதென்பார்கள். இரண்டாவதைப்பற்றி யோசிப்போம். தோட்டவேலைசெய்யும் ஸ்திரீ விரும்பினல் சுத்தமாயிருக்கலாம். அல்லது அசுத்தமாயுமிருக்கலாம். சுத்தமாயிருக்கிறவள் தான் சிறந்த தோட்டக்காரி. சில ஸ்திரீகள் தோட்டவேலையை வெகு சீராகவும் சுத்தமாகவும் செய்கிறார்கள்.

தங்கள் புடவையையும், கைகால்களையும் அசுத்தப் படுத்திக் கொள்ளாமல் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் களிமண் உள்ள இடத்தில் வேலை செய்தால்தான் கைகால்களில் அசுத்தமாகும். அவ்வித வேலை முடிந்தவுடன் கைகாலகளைச் சுத்தி செய்துகொள்ள வேண்டிய தவசியமல்லவா? மேலும் தாங்கள் உபயோகிக்கும், மண் வெட்டி, களைக் குத்தி, கடப்பாரை, கத்தி முதலியவைகளை அப்போதைக்கப் போது சுத்தி செய்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டாமா? அழுகிப்போன இலை முதலியவைகளை ஒரு குழியில் போட்டு மூடிவைக்கவேண்டும். அப்படி ஒரு மாதம் வரையில் வைத்திருந்தால் அது மக்கி நல்ல எருவாகும். அந்த எருவை உபயோகிக்கலாம். எருவுக்கு செலவழிக்கும் பணமும் லாபமாகும். தொட்டிகளில் புல் பூண்டு முளைத்தால் அவைகளையும் களைப்பிடிங்கி எரு குழியில் போட்டு மூடிவைக்கவேண்டும். தொட்டியிலுள்ள செடியை ஆறு மாதத்திற்கொருமுறையாவது

புது எரு, மண், மணல் கலந்து போட்டு வைக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்து வந்தால் நல்லதல்லவா? கைகால்களையும், ஆயுதங்களையும் அப்போதைக்கப்போது சுத்தி செய்து வைத்துக்கொண்டு வந்தால் அசுத்தம் எவ்விதம் உண்டாகும்?

முதலில் சொல்லிய தடையைப்பற்றி யோசிப்போம். தோட்ட வேலை ஸ்திரீகளுக்கு கஷ்டம் என்று சொல்வது ஒரு விஷயத்தில் உண்மை தான். அதாவது பூமியைச் சரியாகச் செய்வதும், உழுவதும், குழி தோண்டுவதும், வாய்க்கால் வெட்டுவதும், கிளைகளை வெட்டி எறிவதும் ஸ்திரீகளுக்கு கஷ்டமான வேலைதான். ஏழை ஸ்திரீகள் நாட்டுப் புறங்களில் இவ்விதம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் அவ்விதம் செய்து வரவேண்டியதே. மத்திய வகுப்பு ஸ்திரீகளும், உயர்ந்த தனமிருந்த வகுப்பு ஸ்திரீகளும் நாம் முதலில் கூறியவண்ணம் வேலைக்காரர்களை வைத்து வேலை வாங்கவேண்டும். ஸ்திரீகள் இவ்விதம் தோட்டத்தின் மேல்பார்வை பார்த்து வந்தால் நல்ல காற்றை உட்கொள்வதினாலும் அடிக்கடி நடமாடுவதினாலும் இவர்களுக்கு தேகாரோக்கிய முண்டாகும். வியாதி யொன்றும் கிட்டே அணுகாது.

ஏழை ஸ்திரீகள் மண்வெட்டியை எடுத்து வேலை செய்ய ஆரம்பித்தால் முதலில் கஷ்டமாயிருக்கும். பின்னிட்டு அதாவது சில நாள் சென்ற பின்பு சிறிதும் கஷ்டம் தோன்றாது. தேகத்தில் கைகால்களில் சதை யுண்டாகும். தேகம் வலிமை யடையும்.

பலமுள்ள ஸ்திரீகளும், பலமற்ற ஸ்திரீகளும் தோட்ட வேலையைக் கவனித்து வருவது நலமெனத்தோன்றுகிறது. "அவ்விதம் செய்துவந்தால் அவர்கள் நரம்புகள் நல்ல ஸ்திதியிலிருக்குமென்றும் நரம்பு சம்பந்தமான வியாதிகள் கிட்ட அண்டாதென்றும்" ஹெல்த்அண்ட் ஆபினஸ் என்ற பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது உண்மையே.

இந்திய மாதர்களும் கல்வியும்.

இப்புவியின் கண்ணுள்ள நாகரீகமுள்ள நாடுகளில் பெண்களது கல்வி மிகவும் பிரசித்தி பெற்று வந்து நம்மிந்தியா தேசத்தில் மட்டும் அது குழந்தைச் ஸ்திதியிலிருப்பது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதேயாகும். கல்வியாலுண்டாகும் நன்மைகள் பல உள. கல்விக் கருந்தனம் அறிவை யூட்டுவது மன்றி, அடக்கம், மரியாதை, பொருமை என்னும் குணங்களைக் கொணர்கின்றன. ஆண் பாலர்களுக்கு மட்டும் கல்வியைப் புகட்டி, பெண் பாலர்களுக்கு கல்வி யறிவைப்

புகட்டாமலிருப்பது மிகவும் விசனிக்கத் தக்கதாகும். நம்மிந்திய மாதர்கள் கல்விச் செல்வம் பெறுவார்களேயாயின் தங்களதில்லங்களில் ஓர்வித சச்சரவுமின்றி தங்களது வாழ் நாட்களை சத்கால க்ஷேபங்களில் கழிப்பார்களென்பது திண்ணம். கல்வி யறிவினால் புத்தி தீட்சண்ய மடைகின்றது. வீட்டிலுள்ள தங்களது சிறுவர்களைக் கெட்ட வழக்கங்களில் பழக்கவிடாமல் நன்மார்க்கத்தில் செலுத்தி அவர்களுக்குத் தினந்தோறும் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதுமன்றி அவர்களுக்கு கல்வியில் இன்பத்தைப் புகட்டுகின்றனர். இவை யாவற்றையும் தீர்க்கமாக ஆராய்வோமேயாயின் கல்வியினது மகிமை விவரிக்க வியலாதென்பது இதை வாசிக்கும் வாசகர்கள் எளிதில் அறியலாம்.

திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுமிடத்து ஒரு கனவானது இல்லத்திலுள்ள அவரது மனைவியை எடுத்துக்கொள்வோமேயாயின் அவ்வுத்தமி கல்வி கற்ற மடந்தையாக விருப்பின் அவருக்கு அநேக காலங்களில் அவருக்கு ஒரு கையைப்போல் உதவுகின்றாள். தனது கணவனுக்கு வரும் லிகிதங்கள் யாவும் சரிவரப் படித்து அவரில்லாத நேரங்களிலவருக்குத் தக்க பதிலுரைக்கின்றனர். அன்றி அவர் வீட்டிலிருக்கும் காலங்களில் கூட அவருக்குவேண்டிய உதவிகள் யாவும் புரிகின்றனள். அவருக்கு வேலை அதிகமாக விருப்பின் அவருடன் ஒருங்கே சேர்ந்து தானும் அவருடன் எழுதவேண்டியவைகளை எழுதி உதவி புரிந்து அவரதுமனதை சந்துஷ்டி செய்கின்றனள். சகோதரிகாள்! இதனாலேயே கல்வியினால் உண்டாகும் நன்மைகள் எளிதில் புலப்படவில்லையா? மணவாளனும், மனைவியும் கல்வி கற்றிருப்பார்களேயாயின் அவர்களது மனம் எத்தகைய சந்தோஷந்தான் அடையாது. அவ்வுத்தமர் தனது மனைவி கல்வி கற்றிருப்பதைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்து அவளுக்கு பன்மடங்கு கல்வியை அபிவிர்த்தி செய்ய உயர்ந்த நூல்களை வாங்கிக்கொடுத்து ஓய்வுநேரங்களில் படிக்க உற்சாகப்படுத்துகிறார். அதுவுமன்றி அம்மாது வீட்டிலுள்ள அசுத்தங்களினாலுண்டாகும் தீங்குகளை நன்கு அறிந்தவளாகையால் அவையாவற்றையும் அப்புறப் படுத்துகின்றனள். அன்றி தனது குழந்தைகள் யாவருக்கும் சுத்தமுள்ள வஸ்திரங்களை அணிகின்றனள். வீடு, மனம் முதலியவைகள் யாவும்சுத்தமாயிருப்பதினால் தம்பதிகள் நீடூழிகாலம் வாழ்வதுமன்றி, எப்பொழுதும் ஓர்வித சச்சரவுமின்றி காலத்தை ஆனந்தமாகக் கழிக்கின்றனர். ஏனைய மாதர்களைப்போல் கல்வி கற்ற மாது வம்பர் சபையில் சேராமல் தனது ஓய்வு நேரங்களை புராணங்கள் படித்துக்கொண்டாவது அன்றி நல்லொழுக்கம் புகட்டும் நூல்களைப் படித்துக்கொண்

டாவது தனது நாட்களை நல்வழியில் செலுத்துகின்றனள். சில மாதர்களைப்போல் ஆபரணங்களைப் பெற தனது கணவினடம் சென்று அவரைத் தொந்திரவு சற்றேனும் செய்வதில்லை. தனது பந்துக்களிடமாவது, சிப்பந்திகளிடமாவது நன்முகம் காட்டுகின்றாளே யொழிய சற்றேனும் கோபிப்பதில்லை. சகோதரிகாள்! இவை யாவற்றையும் ஆராய்வோமேயாயின் கல்வி கற்பதினால் மாதர்கள் நல்லொழுக்கங்களிலும், சுத்திலும் மேன்மை யடைகிறார்களென்பது விளங்கவில்லையா?

மாதர்கள் கல்வி கற்காவிடில், அதனால் உண்டாகும் தீங்குகள் பல உள. தனது கணவர்களுக்கு பொம்மைகளைப்போல் உதவுகின்றனர்களே யொழிய, அவர்களுக்கு கல்வி கற்ற மாதர்களைபோல் தூண்களாக உதவுகிறதில்லை. எப்பொழுதும் அவர்களிடம் மனம் வசாவிடிக்கொண்டே யிருக்கின்றது. தங்களது கணவர்கள் எத்தகைய நற்போதனைகள் செய்தாலும் அவர்கள் தாங்கள் இச்சிக்கும் நகைகளைச் செய்து கொடுக்காவிடின் அவர்களிடம் வெறுப்புக் கொள்கின்றனர். புருஷர்கள் எத்தகைய ஏழ்மை ஸ்திதியிலிருந்த போதிலும் தாங்கள் இச்சித்த ஆபரணங்கள் செய்து கொடாவிடின் அவர்களிடம் என்னேரமும் சச்சரவு செய்துகொண்டே யிருக்கின்றனர். தம்பதிகள் என்றும் சுகமே யடைவதில்லை.

சகோதரிகாள்! நான் கூறுவதில் நீங்கள் யாவரும்சற்று வெறுப்பு அடையினும் அடையக்கூடும். ஆனால் இவை யாவற்றையும் தீர்க்க ஆலோசனை செய்வீர்களேயாயின் இவ்வாபரணங்களின் மேல் உண்டாகும் இச்சையாவும் இக்கல்வியில்லாமையினாலுண்டாகும் தீமைகளேயன்றி வேறல்லவென்று எளிதில் அறிவீர்கள். அன்றி கல்வியின்மைத்தனத்தினால் மாதர்கள் யாவரும் அக்கம் பக்கத்து இல்லங்களுள் சென்று வீண் வம்புகள் அளக்கின்றனர். நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களை தீயொழுக்கமுள்ளவர்களென்று பற்பலவாறு நிந்திக்கின்றனர்.

அந்தோ! இதனால் உண்டாகும் தீமைகள் பலவுள. தங்களது மனைகளிலுண்டாகும் அசுத்தங்களினாலுண்டாகும் தீமைகளை அறிய அசக்தர்களாக விருப்பதினால் நோய்களுக்கிரையாகின்றனர். புருடர்கள் எத்தகையக் கல்வியை அடைந்திருப்பினும் தங்களது மனைவிகள், படிக்காமலிருப்பதைக்கண்டு விசனப்படுவதுமன்றி அவர்கள் செய்யும் உபத்திரவங்களைக்கண்டு மிகவும் மனக்கிலேசமடைகின்றனர். தம்பதிகள் மனச் சம்மதமில்லாதிருப்பதினால் அவர்கள் ஆனந்தமாக காலத்தைக் கழிக்க வியலாதவர்களாக விருக்கின்றனர். கல்விக்கே கலையாகவிருக்கும் ஸரஸவதி ஓர் ஸ்திரீயாகவிருக்க மாதர்களுக்கு

மட்டும் கல்வி புகட்டாமலிருப்பது நன்றோ? ஆண் பாலர்கள் மட்டும் கல்வியைப் பருகி அதனது ருசியைக்கண்டு ஆனந்த மடைந்துவர பெண்களுக்கு மட்டு மதை நிராகரிப்பது மிகவும் தப்பான எண்ணமாகும். காருண்ய ப்ரிடிஷ் ராஜாங்கத்தாருக்கு நாம் மிக்க நன்றியுள்ளவர்களாக விருக்கின்றோம். பற்பல ஜில்லாக்களில் பள்ளிக்கூடங்களை ராஜாங்கத்தார் பெண்களுக்கு வைத்திருந்தும்பெண்களுக்குப்போதுமானதாகத்தோன்றவில்லை. சகோதரிகாள்! எத்துணை இடையூறுகள் வரினும் கல்விச் செல்வத்தை சற்றேனும் கைவிடாமல், ஆண் பாலர்களைப்போல் அத்துணை கல்வி சுற்று வித்வ சிரோமணிகளாக வராவிடினும் புத்தி யறிவை விசாலிக்க வேணும் கல்வி கற்றுவரின், தேசம் மாதர்களது கல்வியினாலும், நல்லொழுக்கத்தினாலும் உயர் தோங்கி வளர்வதுமன்றி, என்றும் நாகரீகத்தில் சிறந்த நாடாக விளங்கும். மாதர்களும் புருடர்களும் என்றும் மனக்கிலேசமற்று வாழ்வதன்றி, சுகாதாரங்கள் மேன்பட்டவர்களாக விருந்து ஒருவருக்கொருவர் ஓர் கையை உதவிக்கொண்டு நீண்ட ஆயுளுடன் ஆனந்த சாகரத்திலாழ்ந்தும், நல்லொழுக்கம் எங்கும் குடிகொண்டு சுகஜீவியாக வாழ்வார்களென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கா நிற்கின்றது. * ஓர் மாது.

கொளிஞ்சி விதை சேகரிக்கும் விதமும் அதை விதைக்குமுன் செய்யவேண்டிய பக்குவமும்.

விவசாய டிபார்ட்டுமெண்டார் கிருஷிகருக்கு சிபார்சு செய்யும் அநேக பசுந்தாள் உரப் பயிர்களில் கொளிஞ்சிப் பயிர் ஒன்று. "கொளிஞ்சி நெல்காட்டும்" அல்லது "கொளிஞ்சி குலைகாட்டும்" என்று வழங்கும் பழமொழி தமிழ் ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா கிருஷிகருக்கும் சாதாரணமாய் தெரிந்தவிஷயம். தற்காலம் சாதாரணமாய் கிருஷிகர் எருவுக்காக வாங்கும் இலைதழைகளின் விலை ஜாஸ்தியாகிக்கொண்டிருப்பதுமல்லாமல் தழை எருக்கள் தங்களுக்கு வேண்டும்போது சுலபமாய் கிடைக்கக்கூடாமலிருக்கிறது. ஆகையால் விவசாய இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் பசுந்தாள் எருப்பயிர்களை கிருஷிகர் தங்களுடைய நிலங்களிலேயே விளைவித்து பலனடைதல் மெத்த சலிசான விஷயமென்று போதிக்கிறார்கள்.

---

* [நிருபம் எழுதுகிறவர்கள் கடுதாசியில் விஷயத்தை ஒரு பக்கத்தில் தெளிவாக எழுதி யனுப்பவேண்டும். தங்கள் பேர், வீட்டு நம்பர் தெருவு, ஊர், முதலிய முழு விலாசத்தையும் எழுதி யனுப்பவேண்டும். பத்திராதிபர்].

டிபார்ட்டுமெண்டார் சிபார்சு செய்யும் அனேகவித பசுந்தாள் உரப்பயிர்களில் வடிகால்வசதியுள்ள ஒருபோக நஞ்சை நிலங்களுக்கு கொளுஞ்சிப் பயிர்தான் மிகத்திறமானது. இக்கொளிஞ்சி மிகச்சிறந்த தென்ற விஷயத்தை உத்தேசித்து திருநெல்வேலி ஜில்லாவைத் தவிர மற்ற தமிழ் ஜில்லாக்களில் இக்கொளிஞ்சி விதைக்கு மெத்த கிராக்கி ஏற்பட்டுவிட்டது. இது காரணத்தினல் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து இதர ஜில்லாக்களுக்கு வருஷாவருஷம் ஏராளமான கொளிஞ்சி விதை ஏற்றுமதியாகிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ளவர்களைப்போல் இதர ஜில்லாவிலுள்ள கிருஷிகரும் இக்கொளிஞ்சி விதையைச் சேகரிக்காததினல் நாளுக்கு நாள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இவ்விதைக்கு பிரியம ஜாஸ்தி உண்டாகிக்கொண்டிருக்கிறது.

இதர ஜில்லாக்களிலுள்ள கிருஷிகருக்கும் இவ்விதை சேகரிக்கும் விதம் தெரிந்துவிட்டால் யாதொரு கஷ்டமில்லாமல் கொளிஞ்சி விதை அங்கங்கே கிடைக்கும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து வருஷாவருஷம் தருவித்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமும் நேரிடாது. கொளிஞ்சி விதை சேகரிக்கும் முறையில் யாதொரு கஷ்டமுமில்லை. அதை எளிதில் எல்லாரும் சுலபமாய் கையாடக்கூடியது தான். கொளிஞ்சிச் செடிகளில் சாதாரணமாய் மார்ச், எப்ரல் மாதங்களில் புஷ்பித்து ஜுன் ஜுலை மாதங்களுக்குள் காய் பிடித்து விதை முற்றியிருக்கும். முற்றின நெத்திலிருந்து சூரிய உஷ்ணத்தினல் நெத்து வெடித்து விதைகள் செடிகளுக்கு அடியிலும் பக்கத்திலும் சிதறிவிடும்.

இவ்விதம் சிதறியிருக்கும் விதைகளைத் திருநெல்வேலி கிருஷிகர் மண்ணுடன் கூட்டிப் பெருக்கி அப்பால் மண்ணைச் சல்லடைகளால் அப்புறப்படுத்தித்தனிவிதைகளைமாத்திரம் வேறெடுத்துகட்டிவைப்பதுண்டு. இந்த விதை சேகரிக்கும் மாதங்களில் சாதாரணமாய் கூலிப் பெண்களுக்கும் கூலிப் பையன்களுக்கும் வேலை ஜாஸ்தியகப்படாதகையால் அவர்கள் இவ்விதை சேகரிப்பதில் சிரத்தை எடுத்து சேகரிப்பது சாதாரணம். அப்படி சேகரித்த ஒருபடி விதைக்கு பதிலாக ஒருபடி நெல்லை கூலியாக வாங்கும் வழக்கமுண்டு. மேலே சொன்ன மாதிரி விதை சேகரிக்க எல்லாவிடங்களிலும் சௌகரியப்படமாட்டாது. ஏனென்றல் செடிகளின் கீழிருக்கும் மண் இளகலாயும் மணல்பாங்காயும் இருக்கும்பட்சத்தில் விதைகளை கூட்டிப் பெருக்கி எடுக்க கஷ்டப்படும். இவ்விதையை மேல்குறித்த மாதிரியன்றி வேறுவிதத்திலும் சேகரிக்கலாம். கொளிஞ்சிச் செடிகளில் காய்

பிடித்துக் காய் முற்றி வெடிக்கும் பருவத்திற்குச் சில நாட்களுக்குமுன் அக்காய்களையும் நெத்துகளையும் சாதாரணமாய் மொச்சைக்காய், காராமணிக்காய்களை முற்றியிருக்கும் சமயத்தில் பொருக்கி எடுப்பதுபோல் இக்கொளிஞ்சிக் காய்களையும் பொருக்கி சேகரிக்கலாம்.

சாதாரணமாய்ஒரு கூலிப்பெண் 16 படி நெத்தை ஒரு நாளில் உருவி சேகரிக்கக்கூடும். அதிலிருந்து குறைந்தது ஒருபடி விதை அகப்படக்கூடும். இப்படி முற்றின காய்களையும் நெத்துகளையும் பொருக்கி அதை இரண்டுநாள் காயப்போட்டுவிட்டால் வெயிலில் மேல் தோல் வெடித்து விதைகள் கீழே கொட்டுண்டுபோம். ஆகையால் மேல்குறித்த இரண்டுவிதங்களில் எந்த விதம் சௌகரியமாய் காணப் படுகிறதோ அந்த விதம் கையாடி கொளிஞ்சி விதையை சேகரிக்கும் வழக்கத்தை மற்ற ஜில்லாக்களிலும் அனுஷ்டித்துவிட்டால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப்போல தூரமான ஜில்லாக்களிலிருந்து விதை வருஷாவருஷம் தருவிக்கவேண்டிய அவசியம் நேரிடமாட்டாது. விதையும் அங்கங்கே புதிதாயும் சேகரித்துக்கொள்ளலாமென்ற நிச்சயமுமிருக்கும்.

கொளிஞ்சி விதைகளை வாங்கும் கிருஷிகர்கள் தாங்கள் வாங்கின விதை சரியானபடி முளைக்கவில்லையென்றும் தங்களுக்கு அனுப்பிய விதைகள் நல்லதல்லவென்றும் சிலவேளைகளில் முறையிடுகிறார்கள். விதைகள் முளையாமலிருப்பது அனேகமாய் விதைப்பழுதினால் மாத்திரமல்ல விதைகளை விதைக்குமுன் பக்குவப்படுத்தி விதைக்காததே இதற்கு முக்கிய காரணம். கொளிஞ்சி விதையின் மேல்தோல் புரையானது மிகவும் கெட்டியாயிருக்கும் சுபாவமுடையதாதலால் அக்கெட்டித்தோல் மெதுவடைந்து அந்த விதையிலுள்ள முளை வெளிவர மெத்த நாளாகிறது. ஆகையால் விதை சீக்கிரம் முளைக்கவேண்டுமானால், கெட்டியாயிருக்கும் மேல் தோலை மெதுவடையச்செய்யும் பக்குவங்களைக் கையாடவேண்டியதவசியம். இப்பக்குவங்கள் விதை விதைக்கு முன்னமே விதைகளுக்குச் செய்யவேண்டும். கொளிஞ்சி விதை தீவிரமாய் முளைக்கும்பொருட்டு அநேகவிதங்களில் விதையைப் பக்குவப்படுத்தும் வழக்கங்களிருக்கின்றன. அவைகளில் சாதாரணமாய் கையாடக்கூடியதும் சுலபமானதும் சில இதனடியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

(1) விதைகளைக் கொளிஞ்சிச் செடிகளின் கீழிருந்து மண்ணுடன் கூட்டிப் பெருக்கி வந்தவுடன் விதையுடன் கலந்த மணலை முதலில் போக்காமல் அத்துடன் கொஞ்சம் செம்மண் கலந்து அதை கல்லுரலிலாவது, மர உரலிலாவது நெல் குத்துவதைப்போல் உலக்கைகள்

கொண்டு இலேசாய் சற்றுநேரம் குத்தி,விதையின் மேல் தோல் சற்று உராஞ்சியிருப்பதுபோல் காணும்வரை குத்தி எடுத்து அதிலுள்ள மண், கருப்பு விதைகள், பொக்கு விதைகள் முதலானவைகளைச் செவ்வையாய்ப் போக்கி விதையைக் காயப்போட்டு பத்திரப்படுத்தி விதைக்க வேண்டும்.

(2) செடிகளின் அடியில் தரை கெட்டியாயிருக்குமிடங்களிலிருந்து சேகரித்தக் கொளிஞ்சி விதையைக் கொஞ்சம் நெல் பதருடன் சமபாகம் கலந்து முன்சொன்ன முறைப்படிக் குத்தி எடுத்துப் பதரை தூத்திவிட்டு நல்ல விதைகளை அப்புறப்படுத்தி வெயிலில் காயப் போட்டு வைத்திருந்து விதைக்கவேண்டும்.

(3) வரகு தானியத்திலிருக்கும் உமியை அப்புறப்படுத்த உபயோகிக்கும் திருகியில் இந்த கொளிஞ்சி விதையையும் போட்டு வரகு அரிசி எப்படி தயார் செய்கிறார்களோ அதேபிரகாரம் இலேசாய் திருகியைச்சுற்றி விதையின் தோல் உராஞ்சின சமயத்தில் அவ்விதைகளை அப்புறப்படுத்தி சுத்தப்படுத்தி பத்திரப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு விதைக்கவேண்டும்.

(4) விதைகளை ஏராளமாய் தயார் செய்யவேண்டிய காலங்களில், விதைகளை பருமணலுடன் கலந்து ஒரு கெட்டியான கழத்தில் விதையை இலேசாய் பரப்பி அதன்மேல் சற்று வைக்கோலைப் பரப்பி அதன்பேரில் மாடுகளைக்கொண்டு நெல்லுக்கு தாம்புகட்டி அடிப்பது போல் சற்று நேரம் தாம்பு அடித்தால் விதைகளின் மேல்தோல் சற்று உராஞ்சிப்போகும். அதை எடுத்து ஒப்படி செய்து பந்தோபஸ்து செய்து விதைக்கவேண்டும்.

இப்படி மேல் குறித்த எந்த விதத்திலாகிலும் ஒரு விதத்தில் விதைகளைப் பக்குவப்படுத்தி விதைத்தால் விதைகள் நன்றாய் முளைக்குமென்பதில் தடையில்லை. எந்தவிதத்தில் விதைகளைப் பக்குவப்படுத்தும்போதும் விதைகள் நசுங்கிப்போகாமலும் விதைகளின் மேலிருக்கும் கெட்டித்தோல் மாத்திரம் சற்று உராஞ்சிப்போகும்படிக்கும் செய்யவேண்டியதே தவிர விதைகள் நசுங்க விடக்கூடாது. மேல் சொன்ன பிரகாரம் செய்வதின் கருத்து விதைகளின் மேலிருக்கும் கெட்டியான மேல் தோல் சற்று மெதுவடைவதற்காகவே தவிர வேறொன்றிற்குமல்ல.

பக்தியின் அனுபவம்

நாம் உண்மையில் பக்தியுடையவர்களாய் இருக்க விரும்பினல் இப்பிரபஞ்சத் தோற்றங்கட்கும், விவகாரங்கட்கும் விலகி யிருக்க

வேண்டும். நம் சாந்தி நிலையை உலகத்திலுள்ள எந்த நிலையும் மாற்ற முடியாது. நம் ஹிருதயம் பரிசுத்தமாயும், நிட்காமியமாயும் அன்பு நிறைந்து விசால முடையதாயும் இருக்க வேண்டும். நம்மை பெரியோராய் நினையாமல் யாரிலும், எல்லாவற்றிலும் பெரியோனாகிய கடவுளின் தாழ்மையுள்ள வேலைக்காரராய் எண்ண வேண்டும் நமக்கு அபாயம் உண்டென்பதை நினையாமல் அவர் வேலைக்காக எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கவேண்டும். நாம் அவரிடத்து வணக்கம் செலுத்தும் போதும் அவருக்காக வாழ்நாளை நடத்தும் போதும் பல / கொடுமைகளையும் அகால மரணத்தையும் சந்திக்கலாம். அல்லாமலும் நம் ஆராதனை அனுபவத்திலும், அவ்வித ஆநந்தத்திலும் அவரது அநுகூலம் சித்தியாததினால் நம்மை நாமே அவரிட மிருந்து அப்புறப்படுத்துகிறோம். இது பாபமேயாகும். தைரியமாயிருந்து, பயமற்று சித்த சலனங்கள் நம்மை அடித்துப் போகாதவண்ணம் சாக்கிறதையாயிருக்க வேண்டும். எக்காலத்தும் பொறுமையற்றவர்களாய் இருத்தல் கூடாது.

வெளித்தோற்றத்தால் உள்ளத்தின் உண்மை உணர்ச்சியை ஒரு பொழுதுங் காணமுடியாது. ஆதலால் வெளிவிவ்கார அளவை குறைக்க வேண்டும். வார்த்தையில் கூடியவரையில் மிதமா யிருப்பது நலம். நம் ஒழுக்கம் நமக்குக் பிரகாசத்தைத் தருவதன்றி, வார்த்தைகளும் பாஷா லட்சணமுமல்ல. பெரிய தத்துவ ஞானிகள் வெகு இலகுவான பாஷையைப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வார்த்தையில் ஜீவியம், நம்பிக்கை, உற்சாகம், இவைகள் பிரகாசிக்கின்றன. பக்தி என்னும் இளம்பயிரை உள்ளத்தில் மவுனமாய் வளரவிடவேண்டும். பூரணமான அன்பும் உண்மையான கண்ணீரும் அதற்கு வார்க்கும் ஜலம். நாம் பூரண உள்ளத்தோடும் அறிவின் விளக்கத்தாலும் மாத்திரம் வேலை செய்வோம். அதின் பயனைப் பார்த்திருக்கக் கூடாது.

உண்மையில் ஆராதனை செய்வோர் தன் சித்தி பூர்த்திக்காக வேலை செய்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு விஷயமும் பூஜாகாரியமாய் முடிகிறது. தன் தேகமும் மற்றெல்லா அவயவங்களும் உபாஸனா மூர்த்திக்குரியதாய் நினைக்கிறார்கள். அவைகளை அப்பொருளுக்காகவே கவலையெடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகள் தன்னுடைய தாய்க்கருதியல்ல. தன் தேகம் முதலிய தன்னுள்ள மூர்த்திக் குரிய பாகமாய் கருதலாலேயே, பசி குளிர் முதலிய எவ்வித துன்பமடையும் போதும் அம்மூர்த்தியாக அதனை நீக்க நினைக்கிறார்கள். ஆதலால் நம் வழி பாட்டிற்குரிய அவருக்காக நாம் ஒவ்வொரு விதமான கவலையும் எடுக்கவேண்டும். அல்லது நம் தேகத்தை நம்

மங்கள மூர்த்திக்குரிய ஆலயமாய்க் காணலாம். ஆகவே, அதற்காக நாம் எதைச் செய்யினும் நம்மனதிற் குரிய கடவுட்கு நைவேதனமாகிறது. ஆதலால் நம் ஹிருதய பீடத்தில் முற்றும் பரிசுத்தமானதும், மதிக்கத் தகுந்ததுமான நைவேதனங்களையே வைக்கும்படி சாக்கிறதையாயிருக்க யேதுவுண்டாகிறது. நாம் நம்முன்னே வசிக்கச் செய்த மூர்த்திகரத்தை இந்த விதமாய் அடிக்கடி தியானிப்பதனாலேயே பிரபஞ்ச சம்பந்தமான சகல கட்டுகளினின்றும் விடுதலை யடைய யேது வுண்டாகிறது.

இந்த விதமாய் உண்மை பக்தியில் ஆராதனை செய்வதால் நம் வாழ்நாளின் ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும் நம்மனோ மூர்த்தியுடன் நாம் பொருந்தி வாழும்படி நம் ஹிருதயம் ஓர் ஒழுங்கான பழக்கத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. நாம் அவருடன் வசிக்கும் பொழுது எல்லாத் துன்பங்களும் நீங்கின நம் அன்பு வலைப்பட்ட அவர் ஒருவரை யன்றி நாம் எதிர் பார்க்கும்படி மிகுதியாய் வாழ்வதற்கு அங்கு ஒன்று மில்லாது முடிகிறது. நம்மன் புரிமை கொண்ட அவரது திருவடிகளில் நம்பூரண உள்ளமும் பொழிந்தோட யேதுவாகிறது. அவ்விடத்தில் நம்மை நாம் மறக்கிறோம். இதுவே முடிவற்ற யெல்லையில் நம்மை நடத்துவதால் இதுவே ஆனந்த ரூபமாகிறது. பின் இதுவே கடவுளின் உண்மைத் தோற்றமாம்.

அன்பின் வழியாகவே தெய்வ சந்நிதியைஉணருகிறோம். அன்பே நம்மையும் கடவுளையும் ஒன்று சேர்க்கிறது. நம்பூர்ண உள்ளம் நம்முள்ள மூர்த்திக்காகக் கொண்ட அன்போடு எழும்போது அது ஒரு பிரவாகமாய்ப் பொங்கி நம்முள் தோன்றும் அறியாமை, லோபம், பயம், சந்தேகம், சுயநயம், இப்படியான ஒவ்வொன்றையும் அடியோடு கழுவிக் கொண்டு போகிறது. அப்படி கழுவப்பட்டஉள்ளத்தில் நின்றது நம் தியான மூர்த்தி ஒன்றே. பின் உலக சம்பந்தமன எதையும் நாம் தள்ளி லகுவாய் அந்நிலையிலிருக்கலாம். ஏனெனில் நம்மன்பில் கட்டுண்ட அவரையன்றி நாம் மதிக்கத் தகுவது அங்கு ஒன்று மில்லை. அவர் ஆதியந்தமற்றவர், அழிவற்றவர், மாறு பாடில்லாதவர், மற்றபொருள்கள் எல்லாம் நிலையில்லாத மாறுதலுடையன. அவரே சோதிமயமானசித்து. ஏனையவெல்லாம், அழியத் தகுந்த சடம்.

இவ்வித மூர்த்திகர அன்பு யாதொரு முயற்சியுமின்றி உலக விஷயங்களிலிருந்து நம்மை லகுவாய் விலக்கிக்கொள்ளக் கூடியதாக்குகிறது. ஆதலால் நம்பூரண உள்ளமும் நம் தியான மூர்த்தியிடம் தங்கும்போது நம்மை மயக்கக்கூடியது இவ்வுலகத்திலெதுவுமில்லை. இதுவே

நாம் சுலபமாய்ப் பெற்ற துறவுகிலே. ஆதலின் நாம் கடவுளுக்கு ஆராதனை செய்யவேண்டும்; நாம் அவரை அடுத்தடுத்து நினைக்கவேண்டும் இதனால் நாம் சுத்தியடையலாம். ஏனெனில், நாம் ஒரு பரிசுத்த வஸ்துவை தியானிக்கும்போது தானாகவே நம்முடைய மலங்கள் கழுவப்பட்டுப் போகிறது' கடவுளின் திருவடிகளில் நாம் அடைக்கலம் புகும்போதும் அல்லது நமது கவலைகளை அவரிடம் சுமத்தும் போதும் உலகத்தைப்பற்றிய கவலை நம்அன்பைப் பற்றுவதில்லை. பின் நம்கவலைகள் நம்மிடமிருந்து கரைந்துபோகிறது. இதுவே உண்மையான துறவும் உண்மையில் பாபவிமோசனமுமாகிறது. கமலத்தன்னை

பூர்வகாலத்து ஸ்திரீகளின் சரித்திரம்

இருதத்துவசனும் மதாலசையும்.

பூர்வகாலத்தில் சத்துருசித் என்னும் அரசன் இருந்தான். இவன் மகா வீரன். இவன் யாகங்கள் செய்து இந்திரனைத்திருப்தி செய்தான். இதனால் இவனுக்கு ஒரு புத்திரன் உண்டானான். அக்குழந்தையை இவன் மனைவி அன்புடன் சீராட்டி வளர்த்தி வந்தாள். தக்க வயது வந்தவுடன் வித்யாரம்பம் செய்வித்து இவர் குல ஆசிரியன்கையில் தங்கள் குழந்தையை ஒப்புவித்தார்கள். ஆசாரியார் அரசகுமாரன் அறிவு, ஆற்றல், தொழில் முற்றல், ஆளிவைகளால் தன்னோடொத்த அரசகுமாரரோடு கூடி நாடோறு விளையாடிக் கொண்டிருப்பான். ஒரு சமயம் நூல்கள் யாவையும் கற்று அறிவோடு நிலைமைபெற்று நிற்பன். மற்றொரு சமயம் காப்பிய நாடகம், அலங்காரம், கிருத்தம், கீதம், சரச சல்லாபம் முதலிய வற்றில் களித்திருப்பான். படைக்கலங்களில் பழகுவதிலும், குதிரையேற்றம், யானையேற்றம், தேரேற்றம் முதலிய வேற்றங்களிலும் வல்லமையடைந்து சிறந்தவனாயினன். பகற்போதில் உள்ளடக்கத்திலும் எப்போதும் களிப்பினாலே நாளைப் போக்கிக் கொண்டிருப்பான். அரசகுமாரனோடு பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய மக்கள் பலர் வந்து விளையாடி யிருந்தனர். அரச குமாரனே அறிவு, சாமர்த்தியம், உருவம் முதலிய வற்றால் பிரகஸ்பதி, சுக்கிரன், அசுவனிதேவர் முதலியவர்களுக்கு ஒப்பாய் விளங்கிவந்தான்.

இப்படி படித்து நற் பேர் பெற்று வரும் நாளில் நாகர் உலகத்து அசுவதரன் என்னும் பாம்பரசின் புத்திரர்களிருவர் பூலோகத்துக்கு பிராமணர் வேஷம்தரித்து தங்களது உண்மையான உருவத்தை மறைத்து, யௌவனப் பருவமும் அழகும் உடையராய் இவ்வரச

குமாரனிடம் வந்து, இங்குள்ள ப்ரம க்ஷத்திரிய வைசிய புத்திர ரோடும், அவ்வரச குமாரனோடும் சேர்ந்து விளையாடி வந்தார்கள். நீராடினார்கள். சேர்ந்து புசித்தார்கள். சேர்ந்து பற்பல விடங்களுக்குச்சென்று அங்குள்ள அருமையான விஷயங்களைக் கண்டு வந்தார்கள். நாகலோகத்து அரச குமாரர்களுக்கும் இவ்வரச குமாரனுக்கும் நண்பும், அன்பும் மிகுதியாயிற்று. அவர்களை விட்டு அவ்விராஜ புத்திரன் வேடிக்கை யொன்றும் செய்யான், இனிமையான சொற்களைப் பேசமாட்டான். உண்ணவும் மாட்டான். நீராடான். குடிப்பன குடியான். விளையாடான். தன்னுடைய நற்குணங்களை விருத்தி செய்யும் நூல்களைப் படிக்கவும் மாட்டான். அந்த நாக குமாரர்களும் இராக் காலத்தில் பாதாளவுலகம் சென்றிருக்கும் பொழுது தங்கள் நண்பனாகிய அரசகுமாரன் தங்கள் பக்கத்தில் இல்லாமலிருப்பதைக் கண்டு விசனப்படுவார்கள். ஒரு விஷயத்திலும் விருப்ப மில்லாமலிருப்பார்கள். பெருமூச் செறிந்துஇரவுப்பொழுதைப் போக்கி, பொழுது விடிந்ததோ இல்லையோ அரசகுமாரனிடத்திற்கு வந்து விடுவார்கள்.

இப்படி நாகலோகத்து குமாரர்கள் செய்துவரும் ஒரு நாளிரவு அவர்களுடைய தகப்பனார் தன் குழந்தைகளைப் பார்த்து "ஓ எனது, அருமையான செல்வப் புத்திரர்களே! உங்களுக்கு பூலோகத்திலேயே ஆசை யுண்டாயிருப்பது போல் தோன்றுகிறதே. நெடுநாளாக இங்கே பகல் காலத்தில் உங்களைக் கண்டதேயில்லை. காரணம் என்ன" என்றான்.

நாகப் புத்திரர்கள் தங்கள் பிரியம் வாய்ந்த தகப்பனாரை வணங்கி கைக்கட்டிக்கொண்டு "தந்தையே! கேளும், சத்துரு சித்து என்னும் அரசன் புத்திரன் இருதத்துவசன் என்பவன் பூலோகத்திலிருக்கின்றான். அவன் நல்லழகுடையவன். அவன் மனமும், ஒழுக்கமும் செவ்வனே யுள்ளன. எங்களுக்கு மிகுந்த நண்பன், பெருவீரன், மிக்கவினிமையோடும் பேசவல்லான், தெய்வ பக்தியுள்ளவன். பெரியோரிடத்தில் மரியாதை யுள்ளவன். யாவருக்கும் தீங்கு செய்ய மாட்டான். துஷ்டர்களைத் தண்டிப்பான். எங்களிடத்தில் ஒன்றையும் மறையான், நல்ல சொற்களையே வழங்கிவருகிறான். பெருங் கல்விமான். சிநேகம் செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லா குணமுடையான். அடக்கமே அணியாக வணிந்தவன். அவன் செய்யும் உபசாரங்கள், அன்பு, அவ்விடத்திய சுகம் இவற்றாற் கவரப்பட்ட எங்கள் மனம் இந்நாக லோகத்தை மாத்திரமல்ல, மற்றெந்த லோகத்தையும் விரும்புவதில்லை. அவனில்லை என்று இவ்விடத்தில் வருந்துகிறோம்" என்றார்கள்.

இவைகளைக்கேட்ட நாக ராஜன் மிகவும் மகிழ்ந்து, "என் அருமைக் குழந்தைகளே! அவனைப் புகழ்வதினால் அவன் புண்ணிய வானென்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. அவ்வித நற்குணங்க ளமைந்த புத்திரனைப் பெற்றோனே சான்றோன், உலகத்தில் சகல சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர் பலர் உண்டு. ஆயினும் நற்குண முடை யாரா யிருப்பது அருமை. சிலர் மூர்க்கரா யிருந்தாலும் நல்ல இயற்கை யுடையவரா யிருத்தலுமுண்டு. சாஸ்திர அறிவும், இயற்கைக் குண மாகிய இரண்டும் நன்றாக அமையப்பெற்ற புத்திரனே பெரியவர் களில் பெரியவன். ஓ புத்திரர்களே! அவ்வித நற்குணமுள்ளவும் மகத் தான உபகாரம் செய்யும் அரச குமாரனுக்கு வேண்டியது யாதானு மொன்றினைச் செய்து, களிப்பித்திரோ? இரந்து வந்த இரவலரை வீணே போக்காதவனும் ஆற்றலற்றவர்க்கு எல்லா நண்பாவானு மன்றோ சிறந்தோன். அவன் பிழைப்பே பிழைப்பாம். அவன் உடம்பெடுத்தது தானுடம் பெடுத்தபடி. நமது மாளிகையிலுள்ள இரத்தினங்கள், பொன், ஆதனம், வாகனம் முதலியன வெல்லாவற் றுள்ளும் எது அவனுக்குக் கொடுத்தால் திருப்தி யாகுமோ அவற்றை யெல்லாம் கொண்டுபோய் கொடுத்து விடுங்கள். இவ்விஷயத்தில் சிறிதும் சந்தேகப்பட வேண்டாம். சினேகிதருக்கும், தனக்கு உப காரம் செய்தவனுக்கும் பிரதி உபகாரம் செய்யாமலேதான் மாத்திரம் பிழைக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணம் கொள்பவன் பிழைப்பும் ஒரு பிழைப்போ? அது கெட்டது. மனிதன் என்னும் வாகனமானது நட் புப்பயிர்க்கு உதவி யென்னும் மழையினையும், பகைப்பயிர்க்கு இகன் மழையினையும் பொழியாநிற்கும். பேரறிவினை யுடையோர் நட்பின் விளை வினையே வேண்டுகின்றனர்" என்றான்.

நாக புத்திரர்கள் "அப்பா! அவனுக்குச் செய்யவேண்டியதைச் செய்து முடித்தோம். ஆயினும் அவனுக்குக் கைம்மாறு செய்வதற்கு யாவராலும் முடியாது.. அவனிடம் சென்றவர்கள் யாவரும் தங்களு க்கு வேண்டுவன வெல்லாம் பெற்று சந்தோஷப் படுகின்றார்கள். அவன் விரும்பத் தக்க தொன்றுமில்லை. அவனிடத்திலிருக்கும் ரத் தன வைடூரியங்களைப்போல நம்மிடத்தில் ஒன்றுமில்லை. அவ்வி தமே வாகனம், ஆடை, அணி முதலியன அவ்விடத்தி லிருப்பது போல் வேறெவ்விடத்திலுமில்லை. அவன் மிக்க திறமையுள்ளவன். இவ்வளவிருந்தும் அவனுக்கொரு குறைதான் உண்டு. அக்குறையை நீக்க நம்மால் முடியாது. கடவுளால்தான் முடியும்." என்றார்கள்.

நாகராஜன் "என் அருமை மைந்தர்களே! அதை நாம் நீக்க முடியுமோ முடியாதோ அவசியமல்ல. அவை நான் அறிய விரும்பு

கிறேன். உலகத்தில் அறிவுடையோர்க்கு முடியாத தொன்றில்லே. பிள்ளைகள் தக்க முயற்சி யுடையவர்களா யிருந்தால் அதைப் பெறலாம் என்பது நிச்சயம். "அலசாது நடக்கும் எறும்பும் ஆயிரங்காத முஞ் செல்லும்" "அடிபெயர்க்காத கருடன் அங்குலியும் நடவாது." முயற்சி யுடையார்க்குச் செல்லத்தக்க விடமிது, செல்லலாகாத விடமிது வென்பதில்லே. பூமி யெங்குள்ளது? துருவ மண்டலம் எங்குள்ளது? உத்தானபாதான் என்னும் அரசன் பிள்ளையாகிய துருவன் என்பவன் துருவ மண்டல அதிகார பதத்தினை யடையவில்லையா? ஆகையால், ஓ! மக்களே! சாதுவான அந்த அரச குமாரன் சிறுவனுயிருந்தும் பெரியோன் என்பது என் எண்ணம். அவனுக்கு வேண்டியதை உடனே சொல்லுங்கள். உங்களால் அக்குறையை நீக்க முடியுமா முடியாதா வென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்" என்றார்.

நாக ராஜர்வின் புத்திரர்கள் "அப்பா! அவ்வரச குமாரன் நல்லொழுக்க முடையோனு யிருந்தும், அவன் சிறுவயதில் நடந்த செய்தி யொன்றை எங்களிடத்தில் கூறி யிருக்கின்றான். அதைச் சொல்லுகிறேன். தயை செய்து கேளுங்கள்" என்றான்.

[அடுத்த பத்திரிகையில் மதாலசையின் சரித்திரம் வரும். ப-ர்,]

மாதவி- அல்லது உயர்குணமாது.

100-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.

இதுவரையில் அரண்மனை இரகசியங்களை வெளிவிடாது காத்து வந்த உத்தியோகஸ்தரும் பல வேலைக்காரரும் மாதவி காடு சென்றது மனந்தாளாராய் முறுமுறுத்தனர். பொதுவாய்ச் சொல்லுமிடத்து மாதவி அரண்மனையில் இல்லையென்றதும் சனங்கள் நடந்த விஷயங்களை அறிய ஆவல்கொண்டனர். பையப் பைய பல நாள்களாய் மாதவி பட்ட துன்பமும் அரசன் கொடுமையும் மாதவியின் மனப் பொறுமையும் வெளியாயது. குடிகள் மனங்கலங்கினர். அரசன் குடிகள்பேரில் விண்பழி சுமத்தினுன் என்று வருந்தினர். சிலர் அவனுக்கு சித்தப்பிரமை யென்றனர். சிலர் அவன் கொடுமைக் குணங்களை நம்மையறியாது மறைத்தொழுதுகிறுன் என்றார்கள். பல பேசி யென்? ஊரார் கூடி அரசனை ஒழுங்கு படுத்த யேற்பாடு செய்யும் கூட்டம் கூடத் தீர்மானித்தார்கள். இம்முடிவு வருதற்கு ஒரு வருஷமாயது. கூட்டம் கூடினர். அடுத்தவாரம் அரசனைக்கண்டு அவன் வாக்குமூலம் கேட்பதெனத் தீர்மானித்தார்கள்.

தந்தையுடன் வாழ்ந்த மாதவி தன்னுயர் குணத்தையும், இயற்கையாயுள்ள அன்பு நிறைந்த உள்ளத்தையும், தன்னருமைத் தந்தையிடத்தும் அவனால் வளர்க்கப்பட்ட சில பசுக்களிடத்துமே காட்டி வந்ததால் அவைகள் இவளிடம் தங்கள் நன்றியறிதலைக் காட்டத் தலைப்பட்டன. அவள் அப் பசுக்களை நல்லபுல் தரை தேடி மேய்த்து, சுத்த சலமுள்ள யிடத்தில் நீரருந்தச்செய்து, அவைகள் களையாறும்படி ஓர் விருக்ஷநிழலில் படுத்து அசைப்போடச்செய்து, தான் அம்மர நிழலில் அமர்ந்து யேதேதோ சிந்தித்து வருந்தி மாலைப்பொழுது வீடு சேர்வாள்.

தான் காட்டில் மாடு மேய்க்கும்போது பட்சிகளும் சிறு பிராணிகளும் இரைக்காக அங்குமிங்கு மலைவதைப்பார்த்து தான் வீட்டிலிருந்து போகும்போதே சில தானியங்கள் கொண்டுபோய் அவைகட்குக் கொடுப்பாள்: இதனால் பட்சிகளும் சந்துக்களுங்கூட அவளைச் சூழ்ந்திருந்தன. அவள் காட்டில் மர நிழலில் பசுக்களைக் களையாற்றி அமர்ந்திருக்கும்போது தன் துக்கம் மேலாடுவதை தன் சமாதானத்தால் அடக்குவாள். சில சில சமையங்களில் அதனைத் தான் செயிக்க மாட்டாதவளாய்த் துன்பத்தின் வழி அறிவுசெல்ல கண்ணீர் ஊற்று நீர்போல்கூட தன் பக்கத்தில் எது நடப்பினும் அறியாது ஓர் பதுமைபோல் அப்படியே அமர்ந்திருப்பாள். அப்போது அவள் துன்புறுவதை உணர்ந்தனபோல் பசுக்கள் அவள் முன் வந்துபார்த்து தலை கவிந்து இரைதேடாது நிற்கும். சில அவளைத் தங்கள் நாவால் இதமுற நக்கும், மரத்தின் மீது இருக்கும் பட்சிகள் நிர் சப்தமாய்ப் பார்த்திருக்கும். அவள் தன் வியாகூலத்தை ஜெயித்து பிரக்ஞையடையும் போது பசுக்கள் அவள் முன் விளையாடும், பட்சிகள் கலகலவென்று சப்திக்கும். தனக்காக அவைகள் அன்பு காட்டுகின்றன என்பதை ஓர்வாறாய் உணர்ந்த மாதவி அவைகளைத் தடவிக் கொடுத்துக் கொஞ்சுவாள். பட்சிகள் மரம் நிறைந்திருப்பதைக் கண்டு அவைகட்கு தானியமளிப்பாள்.

இவ்வாறு ஒருவருட காலங் கழித்த மாதவி ஓர் நாள் (அதாவது ஊர் சனங்கள் கூடி அரசனை அடுத்த வாரம் பார்ப்பதாய் பேசி முடித்த மறுநாள்) தனக்கு வழக்கமாயுள்ள மரநிழலில் கோக்கள் சூழ குருவிகள் கூட்ட மிட கண்ணீர் பொழிய தன் துன்ப யோகத்தமர்ந்து சுவற்றிலெழுதிய சித்திரம் போலிருந்தாள். முப்பது வயதுள்ள மங்கை தன் கூந்தல் விரிந்து கிடக்க சந்திரனைத் தாங்கும் தாமரை ஒப்ப கரத்தால் தன் ஒளி தாங்கிய முகத்தை ஓர் புறமாய் தாங்கி வருந்துவதை யாரோ கண்டு சகிப்பார்? அப்படிக் கண்டு

சகியாது கண்ணீர் ததும்பி சில நாழிகைகள் அவள் முகத்தையே நின்று பார்த்து தன்னை யறியாது "எல்லாம் உன் உயர்வுக்கே செய்தேன்" என்று கூறி பின் தன்னை உணர்ந்தவனாய் தன் கண்ணைத் துடைத்துப் பார்த்து மாதவி தன் யோகத்திலிருந்து கலையாமையால், தன் வாய் தவறிவந்த சில மொழிகள் அவள் அறியாதிருந்தமைக்கு மனங்களித்து, இதமுற ஓர் மனிதன் மாதவி! மாதவி! என்று தன் மிருதுவான குரலால் அழைத்தான்.

பாஷாணம் அருந்திப் பரிதவிப்பார்க்கு ஓர் துளி அமுதம் வார்ப்பதுபோல் தான் பலநாள் உண்டு மனவாறுதலடைந்திருந்த மொழி அவள் துன்ப சாகரத்தில் சிதறுதலும் உணர்ச்சி நீங்கி அறிவு நிலை வந்து தன்னைத் தெளிவித்தது அமுதமொழிதானா என்பதறிய சடுதியில் தன் கண்களைத் துடைத்து எழுந்து நாற்புறமும் பார்த்துத் தன் பக்கத்தே அரசன் நிற்பதுணர்ந்து அவனை நமஸ்கரித்து 'ஸ்வாமி! தாங்கள் தனித்து வரக்காரணமேன்' என்றாள்.

அரசன் "மாதவி! கல்யாணம் இன்னும் ஒருவார மிருக்கிறது. அங்கிருந்து காரியத்தை விமரிசையாய் நடத்த வல்லவர்கள் உன்னையன்றி யெனக்கார் இருக்கிறார்கள்? நீயிருந்து நடத்தின் யாரும் அதனைப் பெருமையாய்க் கொண்டாடுவார்கள். இக்காட்டிலுங் கூட நீ தனித்திருக்கவில்லை. உன்னிடம் அன்பு கொண்ட பசுக்களும் பட்சிகளும் உன்னைச் சூழ்ந்து உன் க்ஷேமத்தைக் கோருகின்றன. நீ உத்தமி, உயர் குணமுள்ளவள், நீ வந்திருந்து என்னைப்பெருமைப் படுத்தவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்" என்றான்.

மாதவி மனமுருகி "அரசே! நான் தங்கள் ஊழியப்பெண், உத்தரவிட்டபடி நடக்கக் கடமைப்பட்டவள். அன்றியும் நீங்கள் எப்பொழுதும் அன்பே பாராட்டுகிறீர்கள். அதற்காகவே இவ்வுடலை நான் காக்கவைத்திருக்கிறேன்: அக்கடமையை நான் தீர்த்தற்கே பூதேவியும் பொறுமையாய் என்னைத் தாங்குகிறாள். இப்படியான பணி நான் தங்கட்குச் செய்யாதுபோனால் என்னுடலை அக்னிதேவன் உண்ண அஞ்சுவான். என் மனக்குறை நீங்கிற்று. நாளை உதயம் அரண்மனை வந்து சேருகிறேன்" என்றாள்.

"மாதவி! நான் உன்னை அழைத்துப் போகவே வந்தேன். அதோ குதிரை மேய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நீ முன்னர் வீடு சென்று உன் தந்தையிடம் விடை பெற்றுக்கொள். நானும் உன்னைப் பின்பற்றி வருகிறேன்" என்றான்.

மாதவி மற்றொன்றும் பேசாளாய் வீடு நோக்கிச் சென்றாள். காட்டிலிருந்த பட்சிகள் கல்லொன்ற ஒலியுடன் மேலெழுந்து பரக்

தன. பசுக்கள் அவனுக்கு முன் பின்னும் மந்த காசமாய்க்குதித்து விளையாடிச் சென்றன. இவையெல்லாம் கண்டு மனம் நிலையில்லா னாய் அரசன் மயங்கி நின்றான்.

சில நாழிகைகள் கழித்து அரசன் தன் குதிரை யேறிமாதவன் குடிசைப் பக்கம் வந்திறங்கினான். இதற்குள் மாதவி அரசன் பணி யைத் தந்தைக் கறிவித்து விடை பெற்று வெளிவந்தாள். அரசன் அவளைத் தன் குதிரை மீதமர்த்தி தானும் யேறி அரண்மனை வந்து சேர்ந்தான்.

பணியாளர்கள் மனங்களித்தனர். உத்தியோக முடையோர் உள்ளம் பூரித்தனர். அரண்மனையில் பலரையும் உபசரிக்கும் யேற் பாடுகள் செய்யப்பட்டு வந்தன. ஆறுநாள் இரவு சம்பந்தி வீட்டார் பெண்ணுடன் வருவதாய் பிரஸ்தாபம் யெழுந்தது. சில நாழிகைகள் கழித்ததும் அரசன் மாதவியிடம் வந்து, மாதவி! என் தமக்கை சுந்தி ராம்பாளும்,அவள் புருஷன் செல்வராயரும்,அவர் மக்களும். வந்திருக் கிறார்கள். அவைகளில் மூத்தது பெண். அவள் பெயர் கமலநாயகி; சுகுணதீரன், சுந்திரவதன் என்ற இரண்டு மக்களுமுண்டு. உன் கல் யாணத்தின் போது என் தமக்கையையும் மைத்துனனையும் நான் பார்த்தது. நானக்குழந்தைகளை நன்றாயறிந்திலேன். நாளைக் கல் யாணமாதலால் அப்பெண், குழந்தைகள் உன் மனதிற்குத் திருப்தி யாகக் காணப்படுகின்றனவா என்பதறிந்து வா. அவைகட்குயேதே னும் கொண்டுபோ என்று சொல்லிப்போனான்.

உடனே மாதவி பல கனிவர்க்கங்களும் தின் பண்டங்களும் மங்களத்திற்குரிய பல பண்டங்களும் உயர்ந்த ஆபரணங்களும் எடுத் துக்கொண்டு சென்றாள்.

மாதவி சம்பந்திகள் தங்கியிருக்கும் மாளிகை சென்றதும் அவள் வருகையை அறிந்த சுந்திராம்பாள் முன்னே வந்து அவளைக் கட்டி ஆலிங்கனம் செய்து "என் கண்ணே! உன்னை நெடுநாள்களாய் பார்க்க யெண்ணம். பரதேவதை இப்போது தான் அதற்கிடந்தந் தாள். உத்தம குணங்களைக் கேட்ட என் குழந்தைகள் உன்னை எப் போது காணலாம் என என்னைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. கண்ணே வா, குழந்தைகட்கு உன் அமுத மொழியில் சில சொல்" என்றழைத்துப் போனாள்.

வீட்டில் உட்புறம் இருவரும் செல்லுகையில் ஸ்திரீ லக்ஷணம் விளங்க உருவெடுத்ததுபோல் பதின் மூன்றுவயதுடைய ஓர் கன்னி கையும் கருணை நிறைந்தழுகும் கம்பீரமான பார்வையும் மந்த காசமான நடையு முடைய இரண்டு சிறுவரும் எதிரில் வந்தனர்.

அக் குழந்தைகளைக் கண்டதும் சுந்திராம்பாள் "என் கண்மணிகளே! இதோ நீங்கள் சிறுபிராயமுதல் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மாதவி," என்று, மாதவியைக் காட்டி, அங்கு விரிக்கப்பட்டிருந்த உயர்ந்த இரத்தின கம்பளத்தில் மாதவியை உட்காரச்செய்து தானும் உட்கார்ந்தாள்.

கமலநாயகியும் குழந்தைகளும் மாதவியை வணங்கின. மாதவி அவைகளை ஒவ்வொன்றாய் முத்தமிட்டு ஆசிர்வதித்தாள். கமலநாயகி அவள் எதிரில் உட்கார்ந்து அவளைப்பார்த்து நாங்கள் அநேக நாட்களாய் உங்களைப் பார்க்க வரவேண்டுமென்று கேட்டுவந்தோம். அம்மாவும் அப்பாவும் சொல்லிவந்தபடி இத்தனை நாள்கள் வரமுடியாது போயிற்று என்று கேட்டபோது மாதவி மனந் தாளாளாய் அப்பெண்ணை தன் மிருதுவான கரங்களால் அருகில் சேர்த்தணைத்துமறுபடியும் முத்தமிட்டு உச்சி முகந்து அவள் கூந்தலைக் கோதும்போது அவள் கண்களில் நீர் ததும்பின. ஒன்றுஞ்சொல்ல அறியாளாய் கமலநாயகிக்கு பதிலுரைப்பதுபோல் சில சில உபசார வார்த்தைகளை மாத்திரமே சொல்லியிருந்து திடுக்கிட்டு தன் பாரிசத்தில் இரண்டு புருஷ குழந்தைகளும் தன் ம்டியில் படுத்து கண் கலங்கிய வண்ணமாய் தன் முகத்தைப் பார்த்திருப்பதைப் பார்த்து அவர்களை இருகக்கட்டிக் கொண்டாள்.

பின் அண்ணாந்து பார்த்தபோது சுந்திராம்பாள் கண்களில் நீர் துளி சிந்துவதையும் கமல நாயகி விம்மி விம்மியழுவதையுங் கண்டாள். தானுந் தாளாது எராளமாய்க் கண்ணீருகுத்தாள். மற்றக் குழந்தைகளும் விம்மத் தலைப்பட்டன.

இவையெல்லாம் பார்த்த சுந்திராம்பாள் குழந்தைகளிடத்து மாதவிக்கிருக்கும் அன்பும் தன்னுத்தம குழந்தைகட்கு அவள் மீதிருக்கும் பட்சமும் கண்டு மனமுருகினாளேனும் அவ்வன்பு ஒன்றோடொன்று கரை கடந்து பொங்குவதைக்கண்டு புருடக் குழந்தைகளை அழைத்து முத்தியிட்டு, அப்பா! யேதோ காரியமாய் வரச் சொன்னார்கள். நீங்கள் அங்கு போங்கள் என்றாள். அவைகளும் உத்திரவுக்கு உடனே கீழ்ப் படிந்து சென்றன.

பின் மாதவி தன்னைத்தானே தைரியம் செய்துகொண்டு கமலநாயகிக்கு தான் கொண்டுவந்த ஆபரணங்களை தன்கையால் பூட்டி முத்தமிட்டு அவளைச் சற்று கவனித்து அங்கங்கட்கு அவள் அழகு செய்வதைக்கண்டு உள்ளம் பூரித்தவளாய் சுந்திராம்பாளுடன் சில நாழிகை பேசியிருந்து விடைபெற்றுத் திரும்பும்போது புருடக்குழந்தைகள் எதிரில் வருவதைக்கண்டு அவைகளை இன்னொருதடவை

பார்த்துப்போக எண்ணி அக்குழந்தைகளை வாரியணைத்துக் கொஞ்சி பிரியாவிடை பெற்றுத் தன் அரண்மனை வந்தாள்.

இவள் வருகையை யெதிர் பார்த்திருந்த சுசீலன் மாதவியைக் கண்டதும் நெடு நாழிகையாய் அங்கு தங்கிவிட்டாய் என்றான்.

அதற்கு மாதவி—சுவாமி-தங்களருமைத் தமக்கையாரின் குழந்தைகளின் அன்பும் உயர்குணமும் நான் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்து வரும்படி செய்யவில்லை.

ஆ! காட்டில் மிருகங்களும் பட்சிகளும் உன்னிடத்து பாராட்டிய அன்பிலும் அக்குழந்தைகள் எப்படிக் குறைவாய்க் காட்டமுடியும்? உயர் குணமும் உத்தம நடையும் உன்னிடமன்றி யாரிடத்துள்ளது என்று சட்டெனத் திரும்பி அப்பால் போனான்.

சூரிய உதயமானதும் குடிகள் அரசனை அன்று காண ஏற்படுத்தியிருந்த தினமாதலால் சிறியார் பெரியார் முதலிய யாவரும் திரண்டு சபாமண்டபத்தில் கூடினர். பல வாத்தியங்களும் மங்களகரமாய் முழுங்கிக்கொண்டிருந்தன. சில நாழிகையில் அரசன் சபா மண்டபத்து வந்தமர்ந்தான். அவனோடு சமமாக செல்வராயனும் வந்திருந்தான். செல்வராயன் பக்கத்தில் இரண்டு அரசிளங் குமாரரும் இருந்தனர். மற்றவர்களும் அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி அமர்ந்தனர்.

அரசன் சபையோரை நோக்கி "ஐயன்மீர்! நீங்கள் ஒருவாரம் முன்னரே இச்சபை கூட்டயோசித்திருப்பதாய்க் கேள்விப் பட்டேன். கால தாமதமின்றி உங்கள் அபிப்ராயத்தை வெளியிட்டால் நான் தேடக் கூடிய பரிகாரங்களைத் தேடுவேன்" என்றான்.

அங்கு அறிவில் முதியரும் வாய் வல்லருமான ஒருவர் எழுந்து "அரசே! நாங்கள் உங்கள் உயர் குணங்களை யறிந்து உங்கள் மனம் சந்தோஷத்தை யடையும்படி உங்கள் விருப்பப்படி "மாதவி" என்னும் தெய்வகுண மாதை வதுவைக்குடன்பட்டு பட்ட மகிஷியாய் ஒப்புக்கொண்டோம். பின் நாங்கள் வாக்காலும் மனத்தாலும் நடையாலும் ராஜாங்கத்திற்கு எந்த விதபாபமும் செய்தறியோம். அப்படி யிருக்க எங்களை முன்னிட்டு ராணியார் பல துன்பமடைந்ததாயும் அவர் செல்வக் குழந்தைகளும்—என்று கண்ணீர் ததும்ப நின்று—நாங்கள் எங்கள் சந்தேகங்களை நிவர்த்தித்துக்கொள்ளவே வந்தோம்" என்றார். மற்ற சனங்களும் உடல் கொதித்த வண்ணமாய் அரசனை உருக்கிப் பார்த்திருந்தார்கள்.

சுசீலன் இவ்வாறு பேசியவரை கையமர்த்தி யிருக்கச் செய்து தன் பக்கத்தே திரும்பினான். இக் குறிப்புணர்ந்து கொண்டு கேச

வன் அரசனை வந்து வணங்கினன். அரசன்-கேசவா சொன்னபடி செய்தனையா? வென்றான். அவனும் வணங்கி சுவாமி-ராணியாரும் தங்கள் அருமைச் சோதரியாரும் அவரது செல்வப் புதல்வியும் இதோ திரைச்சீலைக்கு மறைவிலமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றான்.

பின் தன் மைத்துனன் செல்வராயரை அரசன் நோக்கினன். அவனும் தன் கையிலிருந்த மூன்று கடிதங்களை கேசவன் கையில் தந்தான். அவனும் அதனை வாங்கி அரசன் முன்னிருந்த மேஜையில் வைத்தான்.

இவை யெல்லாம் நடத்திய பின் அரசன் சபையை நோக்கி "ஐயன்மீர்! நீங்கள் சந்தேகித்தது ஒருவாறு உண்மையே ஆயினும் நானுங்கள் கருத்தைத் தெரிவிப்பதானல் நான் கேட்கும் சில விஷயங்கட்கு நீங்கள் ஒத்து பதில் தரவேண்டும். மாதவியை நீங்கள் பட்ட மகிஷியாய் ஒப்புக்கொண்ட துண்மையா? இனிமேலும் நீங்கள் அங்கிகரிக்கிறீர்களா?" என்றான்.

குடிகள்.—ஆம். இனிமேலும் சத்தியத்தில் அப்படிச் செய்யத் தவறோம்.

அரசன்.—மாதவியின் குழந்தைகள் இருந்தால் நீங்கள் இளவரசராய் அங்கிகரித்திருப்பீர்களா ?

குடிகள்.—அரசே நாங்கள் சொப்பனத்திலும் பேதமாய் நினையாத கேள்வி. அக்குழந்தைகளே யெங்கள் இளவரசு. வேறு நாங்கள் நினைத்தோ மென்றாவது நினைப்போமென்றாவது சந்தேகிப்பது தெய்வ சம்மத மாகாது. சத்தியத்தில் அக்குழந்தைகள் எங்கள் இளவரசாவதே எங்கள் விருப்பம் என்று ஒரு மொழியாய் ஓல மிட்டனர்.

அரசன் மனமிளகி ஐயன்மீர்! நானுங்களைச் சந்தேகித்து எனக்கு நானே துன்பிழைத்துக் கொண்டேன். என் அருமை மனைவிக்கு ஆற்றொணாத்துயர் செய்வித்தேன் என்று கண்ணீர் ததும்பி பக்கத்தில் திரும்பினன். திரைமறைவிலிருந்த மாதவியையும், தன் தமக்கையையும், கமல நாயகியையும் சபைமுன் அழைத்துவந்து நிறுத்தி, செல்வராயன் பக்கத்திலிருந்த இரண்டு புருடக் குழந்தைகளையும் மாதவி கைதந்து, மாதவி! இவைகள் உன் குழந்தைகள். இக்கமல நாயகியே உன் மூத்த குமாரத்தி, நான் உன்னை வஞ்சித்தேன். ஆனல் மோசம் செய்யவில்லை. சபையோரும் நீயும் என்னை மன்னிப்பீர்களா என்றான். மேல் நடந்தவைகளை இதனைப் படிக்கும் சோதரிகள் அறிவார்கள்.

(குறிப்பு) மேஜையின் பேரில் வைக்கப்பட்ட கடிதங்கள் சுசீலன் கேசவன் வசம் தன் குழந்தைகளை வளர்க்கும்படி மூன்று முறை மைத்துனர்க்கு யெழுதிய கடிதங்கள். மாதவியின் இளைய குமாரன் இராமேஸ்வர ராஜ்யத்திற்கு செல்வராயன் விருப்பப்படி இளவரசாக ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டான். கமலத்தன்னை.

(முற்றிற்று)

ராஜ பக்தி

106-வது பக்கத் தொடர்ச்சி

வீட்டு விசாரம்.

பொழுது விடிவதற்குள் ஹம்ஸப்பிரியன் ஒரு குழிவெட்டி வைத்தது மன்றி பக்கத்துக் கிராமத்திலிருந்து ஒரு புரோஹிதனையும் அழைத்துவந்து எதுகுலனை எழுப்பி, செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து முடித்து அமிர்தேசனை நல்லடக்கம் செய்தனர். வீட்டுக்கு இருவரும் திரும்பும் போது எதுகுலன் "அப்பா! தம்பீ!! நமது அமிர்தேசன் மஹா புண்யசாலி, சாகும் தருவாயில் இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்கொண்டான். நல்லவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நல்ல கதி கிடைக்கின்றது; பார்" என்றான். அன்று முதல் 15 நாள் வரையில் பக்கத்துக் கிராமத்துக்கே சென்று ஆற்றோரத்தில் செய்ய வேண்டிய கிரியைகளைச் செய்து முடித்தான் ஹம்ஸப்பிரியன்.

தினமும் இரண்டு பெண்களும் அமிர்தேசன் சமாதியில் விளக்கு வைத்து வருவார்கள். சமாதியைச் சுற்றிலும் புஷ்பச் செடிகளையும் அழகிய கொடிகளையும் வளர்த்தினர். பெரிய மரங்கள் தழைத்தோங்க விதை விதைத்தனர். சில சமயங்களில் நால்வரும் அங்கே கூடி அமிர்தேசனுக்குப் பிரியமான பாட்டுகளையும், கீர்த்தனைகளையும், சுலோகங்களையும் பாடுவார்கள். வீட்டில் ஏதாவது தின்பண்டம் செய்தால் கொஞ்சம் எடுத்து அமிர்தேசனுக்கென்று தனியேவைத்துவிட்டு, அதை பக்தியோடு சமாதியில் கொண்டுபோய் ஸமர்ப்பித்து வருவாள் அலமேலுமங்கை.

அச்சல பாரிஜாதன் ஒரு வாரத்துக்குள் வருவதாகச் சொன்னவன், சொன்னபடி வரவில்லை. தினமும் அவன் வருவான், வருவான் என்று எதிர்பார்த்த வண்ணமாய் இருந்தனர் சகோதரர் இருவரும். ஒன்று, இரண்டு, மூன்று வாரங்கள் ஆய்விட்டன. இன்னமும் பாரிஜாதனைக்காணோம். ஒருமாதமாயிற்று. இனி என்ன செய்வதென்று இருவரும் யோசனை செய்யத் தொடங்கினர். வீட்டில் சாமான் ஒன்

றும் கிடையாது. மாவு, அரிசி, பருப்பு முதலிய சாமான்கள் வாங்கி வர லக்ஷ்மணபுரிக்கோ அல்லது ரேட்டிப்பேட்டைக்கோ போய் வர வேண்டும். இவற்றை யோசிக்கும் சமயத்திலேயே அமிர்தேசன் பணம் வைத்திருப்பதாகச் சொன்னதும் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. இரண்டு சகோதரர்களும் அவ்விடத்தில் போய் கல்லைப் புரட்டிப் பார்த்ததில் ஒரு ஜோடுதவலையில், ஒரு பை நிரம்ப வெள்ளிக் காசுகளும் ஒரு சிறுபை நிரம்பத் தங்கக் காசுகளும் இருந்தன. அவற்றைப் பார்த்ததும் எவ்விதம் அமிர்தேசன் இல்வளவு பொருள் சம்பாதித்தான். என்று ஆச்சரியப்பட்டனர். "உண்மையாகவே ஏராளமான திரவியம் இது !! தடையில்லாமல் பலநாளைக்கு நமக்குப் போதுமானது" என்றான் ஹம்சப்பிரியன்.

"எனக்கும் அப்படியே தான் தோன்றுகின்றது. பாரிஜாதன் ஒரு தடவை வந்தால் நல்லது; எனக்கோ வேண்டிய சாமான்களின் விலையும் தெரியாது, விற்குமிடமும் தெரியாது. மான் வேட்டையாடி விற்கக் கொண்டு போனால் எத்தனை பணம் கேட்கின்றதென்பதும் தெரியவில்லை. அமிர்தேசன் இருக்கும் வரையில் செல்லப்பிள்ளையாய் நம்மை வளர்த்தி விட்டான். இப்பொழுது நமக்குக் கஷ்டமாய் இருக்கின்றது. நாளையதினமும் பார்ப்போம்; பாரிஜாதன் வராவிடில் நானே அவன் விட்டுக்குப்போய் அவனைப் பார்த்து வருகிறேன்" என்று கொஞ்சம் வெள்ளிக் காசுகளை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, கல்லை நன்றாய் மூடிவிட்டு இருவரும் வெளியே வந்தனர்.

நல்ல வேளையாய் மறுநாட் காலையில் பாரிஜாதன் குடிசைக்கு வந்து சேர்ந்தான். "கிழவனுக்கு எப்படியிருக்கின்றது?" என்றான் முதலில். "புதைத்து ஒரு மாதமாகின்றது" என்றான் எதுகுலன்.

"அப்படித்தான் நானும் நினைத்தேன். வைகுண்டம் சேரட்டும் பாவம் !! உமது கை எப்படி யிருக்கின்றது ? ஐயா?"

"முக்கால் வரிசை சௌக்கியமாய் விட்டது. என் தம்பி ஏதோ பச்சிலை தடவினான்: அது சௌக்கியப் படுத்திற்று—அது கிடக்கட்டும், உட்கார்ந்து கொள். உன்னிடத்தில் வெகு சமாச்சாரம் பேச வேண்டி யிருக்கின்றது. முதலில் இவ்வளவுநாள் ஏன் நீ வருவதற்கு? அதைச்சொல். ஒரு வாரத்துக்குள் வருவதாகச் சொன்னவன் இவ்வளவு நாள் தாமதமா?" என்று கேட்டான்.

சுருவாய்ச் சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்லுகிறேன், கேளும். தாமதத்துக்குக் காரணம் பட்டாபிஷேகம் !!

"யாருக்குப் பட்டாபிஷேகம் ?"

விஜ்ஜலனுக்கு !! ஆம் ! ஐயா !! விஜ்ஜலனுக்கு !!!
அவன் இப்பொழுது விஜ்ஜலராஜன் ஆய்விட்டான்.

"யார் ஐயா பட்டம் கொடுத்தது விஜ்ஜலனுக்கு! மோட்டுப் பூச்சி நசுக்குவது போல் நசுக்காமல் பட்டாபிஷேகமா இப்பயலுக்கு !!"

"முதலிலிருந்து சொல்லுகிறேன் கேளும். நமது சக்ரவர்த்தியும் குழந்தைகளும் வெவ்வேறு ஊர்களுக்குப் போய் யாதவராஜனிடத்திலும் ஆந்திரராஜனிடத்திலும் அடைக்கலம் புகுந்தார்கள் அல்லவா?"

"ஆம்"

"அந்த யாதவ ராஜனுடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு, அவனுக்குச் சில தேசங்களைக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி, பழைய எல்லைச்சண்டைகளைத் தீர்ப்பதாக வாக்களித்து அரசனை வெளியே விடாமல் தன்னிடத்திலேயே சிறையில் வைத்ததுபோல் வைத்திருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து விட்டானும். அதன் பிறகு குண்டல தேசத்திலிருக்கும் ஒவ்வொரு பிரபுவையும் நேரே அழைத்து அவர்களையும் வசப்படுத்திக் கொண்டானும். தனக்குப் பகைவர் என்று தோன்றிய சிலரைத் தூரதேசங்களுக்கு தூதர்களாகவும் பிரதிநிதிகளாகவும் அனுப்பிவிட்டானும். இவ்வாறு வழிகளை எல்லாம் தடையில்லாமல் அமைத்துக் கொண்டு தானே மன்னன் என்று பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டானும் விஜ்ஜலன் !!"

"மற்ற பிரபுக்கள் எல்லாம் பெண் பிள்ளைகளா? ஏன் சும்மா விருக்கின்றனர்?"

"ஏனெனில், முதல் தரமான சேனைகளை விஜ்ஜலன் கையில் ஒப்புவித்து விட்டார்கள் அல்லவா, எல்லாரும்? எப்படியிருப்பினும் விஜ்ஜலனுக்கு சேனைகளை யெல்லாம் தன் வசப்படுத்திக்கொள்ளும் குணம் இருக்கின்றதென்பதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியது தானே!! அது பற்றி விஜ்ஜலனுக்கு பயப்படாவிட்டாலும் அவன் சேனையைப் பார்த்து நடுங்குகின்றனர்" என்றான் பாரிஜாதன்.

"ஆனால் எல்லாப் பிரபுக்களும் சம்மதித்து விட்டார்கள்!! சரி! சரி!! க்ஷத்திரியவம்சம் நாசமடைகின்றதென்பதை நிரூபிக்க இன்னும் வேறு சாக்ஷியம் வேண்டுமா!! நரி, புலிகளின் கூட்டத்தில் அரசு செலுத்துவது போலாயிற்று!! பேஷ்! பேஷ்!!" என்று கோபாவேசத்துடன் நகைத்தான் எதுகுலன்.

"அப்படியில்லை, ஐயா! பல பிரபுக்களுக்கு மனதில் என்னவோ அசமாதானம் தான்!! கோபமும் கூடபார்க்கப்போனால்!! ஆனால் ஒன்றையும் வெளிக்காட்ட முடியாமல் தவிக்கின்றனர் போலும்—"

"ஆமாம்! சரி!! ஆகவே என்னதான் செய்யப் போகிறீர்கள்?" என்று அதட்டிக் கேட்டான். பாரிஜாதன் "ஐயா, இந்த சம்மதமும், இப்பொழுது ராஜ்யத்தில் இருக்கும் அமைதியும், நம்பக் கூடியவைகளா? ஆடி மாதத்தில் அடிக்கப்போகிற புசல் காற்றுக்கு முன் இருக்கும் அமைதி போலவல்லவோ இது!! ஆரம்பிக்க வேண்டியதுதான் காற்று; 'குடுமியெல்லாம் பிச்சுக்கொண்டு போய்விடும்.' அதுவே போல்தான் இங்கேயும்."

எதுகுலன் "ஆரம்பித்தால் தானே!! எவன் ஆரம்பிக்கப் போகிறான்? தைரியமாய் நேற்று வந்த அனுதிப்பயல் தந்திரமாய் நரிபோல் சிம்மாசனம் ஏறவும், அவனைப் பார்த்து ஏமாந்து நிற்கும் ஆடுகளா சண்டைக்கு ஆரம்பம் செய்யப் போகின்றனர்? எங்கேயாவது உண்டா பாரிஜாதா? பார்த்துக்கொள்வோம், நடக்க நடக்க."

பாரிஜாதன் "என் எஜமானர் ஹேமநாதர், நீங்கள் புறப்பட்டு வந்து இரண்டு தினம் கழித்து, அவசர சமாச்சாரம் வந்ததன் மேல் கல்யாணபுரிக்குச் சென்றார். கூடியவரையில் விஜ்ஜலனைப் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொள்ளாதிருக்கும்படி தடுக்கப் பிரயத்தனம் செய்தார் என்று கூடப் பிரஸ்தாபம். உண்மையோ, பொய்யோ!! கிழக்கே உதித்து மேற்கே அஸ்தமிக்கும் சூரிய நாராயணனுக்குத் தான் தெரியும். கடைசியாய்ப் பிரயோசனப்படவில்லையாம்.

எதுகுலன் ஒன்றும் பேசவில்லை.

கொஞ்சநேரம் கழித்துப் பாரிஜாதன் "நேற்றைய தினம் மறுபடி அவர் தலை நகரிலிருந்து திரும்பி வந்தார். முன்னிலும் அதிக கவலையும் விசாரமும் அவர் முகத்தில் விளங்குகின்றன. அவர் உம்மைப் பார்க்கவேண்டுமென்று இஷ்டப்படுகிறார். நீர் செய்த உபகாரத்துக்கு உமக்கு வந்தனம் அளிக்க வேண்டுமாம். ரொம்பக் கேட்டுக் கொண்டார்."

எதுகுலன் "அவர் கொடுக்கும் வந்தன மூட்டைகளை யெல்லாம் உன் மூலமாகவே வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன். அதுவே நேரில் கொடுத்தது போல எனக்கு" என்று கடுகடுத்துக் கொண்டு சொன்னான்.

பாரிஜாதன் "அதுவும் சரியே. இன்னுமொரு சமாச்சாரம் உமக்குச் சொல்ல வேண்டுவது. அது அவர் மகளிடமிருந்து, அவள் உம்மை நேரில் கண்டு உமது தைரியத்திற்காகவும் நல்ல குணத்திற்காகவும் நேரில் வந்தனம் செய்யாவிட்டால் தான் திருப்தி யடையவே முடியாதென்று சொல்லும்படி கட்டளையிட்டிருக்கிறாள். இன்னும் ஒரு வாரத்

அவர் இல்லாத சமயத்தில் நீர் ஒருமுறை அத்திசையாய்ச் சவாரி செய்து வந்து அந்த அம்மாளைக் கண்டு விட்டுப்போவது அநுகூலமாய் இருக்கும். ஹேமநாதர் இல்லாத சமயத்தில் வந்தால் அவரும் உமக்கு ஏதாவது உத்தியோகம் கொடுப்பதாகச் சொல்லி உம்முடைய ராஜ விசுவாசத்தைப் பரிக்ஷிக்க இடம் இராது. நீரும் அவருடன் பேசாமலே திரும்பி வந்து விடலாம்" என்றான்.

எதுகுலன் "சரி: பார்க்கலாம், அந்தப்பெண்மணியை சந்திப்பதில் எனக்கு யாதொரு ஆக்ஷேபனையும் இல்லை, உன் எஜமானனும் ஊருக்குப் போவதால் ஒருக்கால் வந்தாலும் வருகிறேன்."

பிறகு எதுகுலதிலகன் தனக்கு வேண்டிய பலசாமான்களையும் எவ்வாறு வாங்கலாம் என்றும், விலை எப்படியிருக்குமென்றும், எவ்விடத்தில் எந்தெந்த சாமான்கள் கிடைக்குமென்றும், விசாரிக்கத் தொடங்கினான். "ஐயா, உமக்கு என்னத்திற்கு அவ்வளவு பிரயாசம்? எனக்கு வேறு வேலையில்லை இப்பொழுது; ஆகையால் நானே உம்முடன் வந்து கடை முதலிய எல்லாவற்றையும் காட்டுகிறேன். நீர் தனியே போவதைவிட நானும் கூட வருவது அநுகூலமாய் இருக்குமல்லவா?"

எதுகுலன் "ஆக்ஷேபனையென்ன? வெகு சந்தோஷ மாச்சுது! பாரிஜாதா எனக்கு இத்துணை உபகாரம் எவர் செய்யப் போகிறார்கள்? உன் பேருதவியை எந்நாளும் மறவேன்."

இருவரும் புறப்பட்டுப்போக ஏற்பாடு செய்துகொள்ளவே, ஒரு நொடியில் ஹம்சப்பிரியன் குதிரையையும் வண்டியையும் வீட்டின் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான்.

எதுகுலனும் பாரிஜாதனும் லக்ஷ்மண புரிக்கு வந்து, அங்கே சாதாரணமாய் வனபாலர்களும் மற்றவர்களும், அதிகாரிகளும் வழக்கமாய் இறங்கும் சத்திரத்துக்கு வண்டியை ஓட்டிக் கொண்டு போனார்கள். அந்தச் சத்திரக்காரன் ஒரு கடை வைத்து இருந்தான். அவனே இரகசியமாய் வனபாலர் திருட்டுத்தனமாய்க் கொண்டு வந்து விற்கும் பண்டங்களை வாங்கிக் கொள்பவன். அவன் கையில் ஏதாவது ஒரு சாமான் கிடைத்து விட்டால் தக்க இடம் பார்த்து ஒரு நொடியில் எல்லாவற்றையும் சிறிது சிறிதாய் அக்கிராமத்தில் விற்று விடுவான்.

வந்த இருவரும் வண்டியை வெளியே நிறுத்தி விட்டு சத்திரத்துள்ளே நுழைந்ததும், சத்திரக்காரன் கூடத்தில் உட்கார்ந்து கணக்குப் பார்த்திருப்பதைக் கண்டனர். அவன் தேகத்தில் சதை வழிந்திருப்பதைப் பார்த்தால் ராஜாபிமானிகளுடைய அதிகாரம் போய்

ராஜத் துரோஹிகளுடைய அதிகாரம் வந்தும் கூட அவனுக்கு வாட்ட மில்லையென்பதும் தெளிவாயிற்று. அவன் வீதிப்புறம் முதுகைத் திருப்பிக் கொண்டு கணக்குப் பார்த்திருந்தபடியால் உள்ளே நுழைந்த இருவரையும் பார்க்கக் கூடவில்லை. எத்தனையோ பேர் ஒவ்வொரு தினமும் சத்திரத்துக்கு வந்துகொண்டேயிருக்கின்றனர். வரும் ஒவ்வொருவரையும் அவன் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டே யிருப்பதென்றால் அவனுடைய ஸ்தூல தேகத்துக்கு சாத்தியமா? கூப்பிடும் வரையில் அவன் பேசுவதில்லையென்று விரதமாக வைத் துக் கொண்டு விட்டான். அவன் பெயர் ஆந்திர தனபால் செட்டி யார். ஏனெனில் அவன் முதலில் ஆந்திர தேசத்திலிருந்து வந்த ஒரு ராணுவச்சிப்பாய். சத்திரக்காரனாக அமர்ந்து வெகு பேர் பெற்ற வன். எல்லாரும் அவனை 'ஆந்திரரே' என்று கூப்பிடுவதேயன்றி தனபாலன் என்னும் பெயரையே மறந்து விட்டனர். அதனாலேயே அவன் மட்டும் தனத்தை பாலனம் பண்ணுவதில்லையென்று நீங் கள் எண்ணவே வேண்டாம். பணவிஷயத்தில் வெகு அழுத்தம் தனபால் செட்டியார்.

விகடக் கொத்து

1. ஒரு தனவான் வீட்டில் கலியாணம் நடந்த காலத்தில் சமைப் பதற்காக ஒரு பரிசாரகன் ஏற்றுக்கொண்டான். ஆனாலும் தனவான் அவனைப்பார்த்து "ஐந்து நாள் சமையல் செய்ய உனக்கு எனனவே ணும்" என்று கேட்டார்.

பரிசாரகன் மெதுவாய் "ஐந்து ரூபாய்க்குக் குறையாமல் தரவே ணும்" என்றான்.

தனவான் அவன் விருப்பத்துக்கு இசைந்தவர் போல் தலையை யசைத்து தன் கைவிரல் நான்கை உயர்த்திக்காட்டினார்.

பரிசாரகனும் தனக்கு நான்கு ரூபாய் கிடைக்கும் என்ற தைரி யத்துடன் தன் வேலையைக் கிரமமாய்ச் செய்துவிட்டு ஐந்தாவது நாள் சாயங்காலம் தனவானைக் கண்டு வணங்கினான்.

அவரும் தாமதமில்லாமல் மூன்று ரூபாய் தந்தார். உடனே பரிசாரகன் முகஞ் சுளித்ததைக்கண்டு அவர் "நான் நாலு விரல் களைக்காட்டினது வாஸ்தவந்தான். எல்லா விரல்களும் ஒன்று போல இருந்தால் உனக்கு நாலு ரூபாய் கொடுத்திருப்பேன். நடு விரல் பெரிசு, அதற்கு ஒரு ரூபாய், ஆள் காட்டி விரலுக்கும் மோதிர விர லுக்கும் முக்கால் முக்கால் ரூபாய், சுண்டு விரலுக்கு அரை ரூபாய் கூட்டிப்பார்த்துக் கொள்ளப்பா" என்றார்.

2. சென்ற சஞ்சிகையில் வந்த விடுகதைக்கு விடை

தோசை.

சமாச்சாரக் குறிப்பு.

சீகாழியில் மிஸ்டர் C. S. நாராயண சுவாமி ஐயர் பாதரஸத்தால் கிண்ணம், டம்லர் முதலியவைகளைச் செய்துவருகிறார். ஜமக்கா அதாவது அபரேக்கை உருக்கி இதனால் கிண்ணம் முதலியவைகளையும் வார்ப்பு சாமான்களாகச் செய்கிறாராம். புராதன காலத்து சாஸ்திரப்படி மேற் கூறியவைகளைச் செய்கிறாராம். இவருக்கு இன்னும் இவ்வித வேலையை விருத்தி செய்ய கனவான்கள் உதவி புரிந்தால் மிகவும் நலமாக விருக்குமல்லவா?

கவர்மெண்ட் மாளிகையில் ஜனவரிமீ 31வ கோஷாபார்டிக்கு விருந்தளிக்கப்பட்டது. அச்சமயத்தில் அநேக மாதர்கள் வந்திருந்தார்கள். உள்ளே வரும் மாதர்களை எச் இ லேடிபெண்டலண்டும் அவர்கள் குமாரத்தியும் நல்வரவு கூறி வரவழைத்தார்கள். அங்கொரு மேஜையில் யுத்தத்தில் துருப்புகளுக்கு உடுக்க வேண்டிய சாமான்கள் சேகரிக்கபபட்டிருந்தன. இவைகளெல்லாம் சென்னை மாதர்கள் செய்தவைகள். அங்கு வந்தவர்கள் சிற்றுண்டி உண்டார்கள். தேத்தண்ணீர் அருந்தினார்கள். சங்கீதம் வாசிக்கப்பட்டது. தமிழில் மிஸ்டர் ரெங்காசாரியாரின் குமாரத்திபாடியதைக் கேட்டு ஆநந்தங் கொண்டார்கள். இவ்வித கூட்டத்திற்கு மாதர்கள் வந்ததைக் குறித்து தாம் மிக்க சந்தோஷப்படுவதாகவும் யுத்த பண்டுக்கு ரூ. 47,500 வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிற தென்றும், இவ்விதம் யாவரும் சேர்ந்து உல்லாசமாய் சங்கீதம்பாடி காலத்தைக் கழித்ததற்காகவும் மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டதைத் தெரிவித்து யாவருக்கும் லேடி பெண்ட்லண்ட் வந்தனமளித்த பின் கூட்டம் கலைந்தது.

ஸ்திரீகள் நாள்:—இங்கலாந்தில் யுத்தத்திற்குரிய சாமான்களை அநேக ஸ்திரீகள் இப்பொழுது தங்கள் வீட்டு வேலைகளையும், சௌகரியங்களையும் விட்டுவிட்டு செய்து வருகிறார்கள். யுத்தம் ஆரம்பமானதும் ஸ்திரீகளின் கிறிஸ்துவ சங்கத்தார் யுத்தத்திற்காக வேலை செய்யும் ஸ்திரீகளுக்கு வேண்டிய கூடாரம், சாப்பிடும் இடம், நித்திரை செய்ய இடம், ஸ்ரமபரிகாரம் செய்துகொள்ளும் இடம் முதலியவைகளைச் செய்து கொடுத்து வந்தார்கள். இச்சங்கத்திற்கு நமது மேரிராணியாரும், அலக்சாந்திரா ராணியாரும் போஷகர்கள். இவ்வித முயற்சி முதிர்ந்து விருத்தியடைந்து வருகிறது. எங்கெங்கே நூற்றுக்கணக்கான ஸ்திரீகள் வேலை செய்து வருகிறார்களோ அவர்களுக்குரிய சௌகரியங்களைச் செய்ய இச்சங்கத்தார் முயன்று வருகிறார்கள். அதற்கு பணம் தேவையல்லவா? தங்கள் வீடு வாசலை விட்டுவிட்டு வேலை செய்யும் ஸ்திரீகளுக்கு நம்மாலியன்ற உதவி புரிய வேண்டாமா? இதற்காக லண்டன் மாநகரத்தில் பிப்ரவரிமீ 27வயன்று ஸ்திரீகளின் தினம் என்று ஒரு தினம் கொண்டாடப்படுமாம். இவ்வித தினம் ப்ரிடிஷ் ராஜ்ய முழுவதும் கொண்டாடப்பட்டு வந்தால் மிகவும் நன்மையென டச்சஸ் ஆப்பார்ல்பரோ அவர்கள் எழுதுகிறார்கள். அத்தினத்தில் பணம் வசூல் செய்து அடியில் வரும் விலாசத்துக்கு அனுப்பினால் மிகவும் உதவியாகயிருக்குமென்றும் நாம் மிகவும் ஒவ்வொருவரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். இதைக் குறி

த்து அலக்சாண்டிரா ராணியார் தமது அநுதாபத்தைத் தெரிவித்திருப்பதுடன் இவ்வித நன்மைன காரியம் பூர்த்தியடைய வேண்டுமென் றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

Women's Day Fund for women wartime workers, 168 Piccadilly, London W. England.

சென்னை ராயப்பேட்டையில் ஹோபர்ட் ட்ரெய்னிங் ஸ்கூல் ஒன்றிருக்கிறது. இது கவர்ன்மென்டாரால் மகமதிய பெண்களுக்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நன்றாக நடத்தப்பட்டுவருகிறது. இதன் பரிசு அளிக்கும் தினம் இம்மாதம் 1உ யன்று கொண்டாடப்பட்டது. அப்பொழுது எச். இ. லேடி பெண்ட்லண்ட் அவர்கள் சபைத்தலைமையை வகித்தார்கள். மிஸ்ஸஸ். சதாசிவ ஐயர், மிஸ்லிஞ்சு, மிஸ்ஸஸ், திருவெங்கடாசாரியார், மிஸ். ஷண்முகம், மிஸ்ஸஸ். லேஸரஸ், முதலிய மாதர்கள் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். அப்பாடசாலையின் தலைமை மாது ரிபோர்ட்டை வாசித்தார்கள். இப்பாடசாலையில் சேர்ந்து கைத்தொழில் முதலியவைகளைக் கற்றுக்கொண்டு கௌரவமாக ஜீவனம் செய்ய மகமதியஸ்திரீகளுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்துவந்தால் மிகவும் நல்லதென் று சொன்னார்கள். மிஸ்லிஞ்சு அவர்கள் "அடுத்த ஜூலை மாதம் முதற்கொண்டு இப்பாடசாலை சகண்டெரி பாடசாலையாய்விடும். பம்பாயிலிருந்து இந்துஸ்தானியும் இங்கிலீஷும் தற்கால போதனுமுறையும் தெரிந்த ஒருமாது வரவழைக்கப்படுவாள். இப்பாடசாலையின் தலைமை உபாத்தியாயினி சொன்ன கைத்தொழில் பாடசாலை ஒன்று ஜார்ஜ்டவுனிலாவது திருவல்லிக்கேணியிலாவது ஸ்தாபிக்கப்படும். அதில் ஸ்திரீகள் சேர்ந்து கைத்தொழிலாகிய சரிகைவேலை, துணியில் பூகோர்ப்பது முதலியவைகளைக் கற்றுதேறி சுக ஜீவனம் செய்ய முடியும்" என் று நம்புகிறேன் என்றார்கள்.

எச். இ. லேடி பெண்ட்லண்ட் அவர்கள் அங்குள்ள பெண்மணிகளுக்கு வெகுமதிகளை அளித்தார். இந்த ஸ்கூலுக்குதாம் இப்பொழுது வந்திருப்பது மூன்றும் தடவையென் றும், இந்த ஸ்கூலிலுள்ள பெண்மணிகளும், உபாத்தியாயினிகளும் நல்லவேலையைச் செய்து வருவதைக்குறித்து தாம் மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டதாகவும், சொன்னார்கள். மேலும் இந்த ஸ்கூலைச் சேர்ந்தவர்கள் யுத்தத்துக்கு ஒரு தாதியை அனுப்ப யுத்தபண்டுக்கு உதவி செய்ததைக் குறித்து அவர்களுக்கு வந்தன மளித்தார்கள்.

பர்மாதேசத்து லப்டினன்ட் கவர்னர் டைகர் டன்னல் என்றதைத் திறந்தார். இது 7369 அடி நீளமுள்ளது, இதைக் கட்டிமுடிக்க ரூ 10,50,000 பிடித்தது. 2-வருஷமும் 8-மாதமும் ஆனதாம்.

ஸ்திரீகள் இப்பொழுது பல தொழில்களைச்செய்ய முன்வருகிறார்கள். இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களில் ஸ்திரீகள் குமாஸ்தாக்களாகயிருக்கவும் யுத்தசாமான்களைச் செய்யவும் முன்வருகிறார்கள். அநேகம்பேர் இப்பொழுது அவ்விதம் செய்துவருகிறார்களாம். படித்த ஸ்திரீகள் அவர்களது யோக்யதைக்குத் தக்கவேலைகளில் அமர்ந்து உதவிபுரிந்து வருகிறார்களாம்.

திருவாங்கூர் ஸ்ரீ மூலம் ஜனப்பிரதிநிதி சபை.

திவான் செய்த பிரசங்கம்.—திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் ஜனப்பிரதிநிதிசபையாகிய ஸ்ரீ மூலம்சபை இம்மாதம் திருவனந்தபுரத்தில் கூடிற்று. சென்ற ஆண்டின் நிர்வாக அமிசங்களை திவான் சபை முன் எடுத்துச் சொன்னார். அதன் ஸாராம்சம் பின் வருமாறு:—

ஆரம்பப்படிப்பு.—ஆரம்பப் படிப்பை விசாலிக்க வேண்டுமென்ற அவசியமும் அவசரமும் ஏற்பட்டவுடனே அதற்கென்று பிரத்தியேகமாக மிஸ்டர் பி. ராமசுவாமி ஐயர் நியமனம் பெற்றார். முந்திய வருஷத்திலே 1917 பாடசாலைகளும் அவைகளில் 24364 பிள்ளைகளுமே இருந்தும் பிரஸ்தாப வருஷத்திலோ பாடசாலைகளின் தொகை 2317; பிள்ளைகளின் தொகை 296101; பள்ளிக்கூடத்தில் இடமில்லையாதலின், மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாதென்றபுகார் இவ்வருஷத்தில் இல்லை, பிரஸ்தாப வருஷத்திலே ஜன சமூகத்தினரால் 377 பாடசாலைகள் ஏற்பட்டன. இவ்விதம் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி நடத்தி வருவதைக்கண்டு ஜனங்களிடம் சமஸ்தானத்துக்கு சந்தோஷம் உண்டு.

பெண் கல்வி. முந்திய வருஷத்திலே 323 பெண்பாடசாலைகளிருந்தும், பிரஸ்தாப வருஷத்தில் 341 பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. முந்திய வருஷத்தில் 73852 பெண்கள் கல்வி பெற்றிருக்க, பிரஸ்தாப வருஷத்திலோ 91610 பேர் கல்வி பெறுகின்றனர். இத்தொகையிலே 50 பேர் கலாசாலையிலும், 2548பேர் நடுத்தரப் பாடசாலைகளிலும் இருப்பவர்களாவர். பெண் பாடசாலைகளின் பாட விபரத்தைத் திருத்தி யமைக்கவேண்டுமென்று யோசனைசெய்யப்பட்டு வருகிறது.

தொழிற் கல்வி. எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களாய் வேலையில்லாதிருப்போரைப்பற்றி என்ன செய்வதென்பதே பிரமாதமான பிரசினையாக இருக்கிறது. ஆகவே ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் தொழிற் கல்வியைப் போதிப்பதென்று தீர்மானமாயிற்று. அவ்வாறே ஆங்காங்குள்ள தொழில் முயற்சிகளைக் கற்றுக் கொடுக்கும்படி 6 உயர்தர ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்த ஏற்பாடு பலனுடையதாக இருக்குமாயின் அது இன்னும் விசாலமாகச் செய்யப்படும். நாகர்கோவிலிலே நெசவுப்பாடசாலை யொன்றும் கொல்லத்தில் தச்சுப்பாடசாலை யொன்றும் இருக்க, சமஸ்தானத்திலிருந்து உதவி பெறும் 8 தொழிற் பாடசாலைகளும் உள; தவிர சமஸ்தான உதவிபெறாத 9 தொழிற் பாடசாலைகளும் இருக்கின்றன.

சென்ற 5 வருஷ காலத்திலே கல்விபிலாகாச் செலவானது முன்னையிலும் இரண்டரை மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது.

கனம் திவான் பஹதூர் பி. ராஜகோபாலசாரியார் அவர்களை சி. ஐ. இ. கனம் பி எஸ் சிவசுவாமி ஐயர் ஸ்தானத்தில் எக்ஸிக்யூடிவ் கௌன்சில் மெம்பராக கவர்ன்மெண்டார் நியமித்திருப்பது இவ்விராஜதானியிலுள்ளவர்களுக்கு அதிக திருப்திகரமாயிருக்கிறது. நாம் நமது சந்தோஷத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம். அடுத்த மாசப் பத்திரிகையில் இவரது உருவப்படம் நமது பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்படும்.

பேர் பெற்ற பரிசுத்தமான கிணறு வற்றி வருகிறதைக் கேட்க விசனப்படுகிறோம். இந்த ஊற்று கிணறு உவேல்ஸிலிருக்கிறது. ஒரு நிமுஷத்திற்கு 2000 காலன் ஜலம் வந்து கொண்டிருந்ததாம். இப்பொழுது அவ்விதம் ஊறாமல் குறைந்து வருகிறதாம். உலகம் முழுவதிலுமுள்ள ரோமன்காதெலிக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு இது பரிசுத்தமான கிணறு. இதில் ஸ்நாநம் செய்தால் சகல வித ரோகங்களும் தீரும் என்ற மூட நம்பிக்கை அங்கேயும் உண்டு. இதன் காரணத்தை சாஸ்திர நிபுணர்கள் கண்டு பிடிக்க முயன்று வருகிறார்கள்.

நமது பிரதம மந்திரி லாய்ட் ஜார்ஜ் சென்றமாதம் இங்லாந்தில் யுத்தபண்ட் விஷயமாக ஒரு சிறந்த உபந்நியாசம் செய்திருக்கிறார். அதைப் படிப்பதும் அதை மொழிபெயர்த்து ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுப்பதும் நலமென அபிப்பிராயப் படுகிறோம். அதில் முக்யமாக உலக முழுவதும் ஸ்திரீகள் யுத்த பண்டுக்காக செய்து வரும் உதவி அபரிமிதமென்றும், அவர்களில் அநேகர் தங்கள் சுய நன்மையைக் கருதாது யுத்த சாமான்களைச் செய்தும், காயம்பட்டவர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்தும் வருவதானது ஆச்சரியமானதென்றும் மிகவும் ஸ்திரீகளை ஸ்லாகித்துப் பேசியிருக்கிறார். இன்னும் ஸ்திரீகளை அவ்வித மேன்மையான உதவியைப்புரிந்துவர இவரது பேச்சு தூண்டுமென்று நாம் மனப்பூர்வமாய் நம்புகிறோம்.

வாணியம்பாடியில் ஒரு ஐஸ்கூலிருக்கிறது. இது மகமதியர்கள் படிக்கும் பாடசாலை. இதை உஸ்மானி காலேஜியாக செய்யப்போகிறார்களாம். இதற்கு மகமது இப்ராஹீம் குராஷி ப்ரின்ஸ்பால். இவர் வெகுகாலமாக மிக்க சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு இப்பாடசாலையை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். இப்பொழுது இதற்கு மாசம் ரூ 1000-யும் தென் இந்தியாவிலுள்ள மகமதியப் பிள்ளைகள் காலேஜ் வகுப்பு முழுவதும் படித்து வர இதை காலேஜாக செய்ய ரூ 25,000 ரூபாயும் எச் எச் நைஸாம் அவர்கள் அளித்திருப்பதைக் கேட்டு நாம் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறோம்.

ஒப்பந்தக் கூலி முறையும் ஆமதபாத் நகர ஸ்திரீகளும்:—பிஜித் தீவுக்கு ஒப்பந்தக்கூலி முறையின்மேல் வேலைசெய்யப் போவதால் ஸ்திரீகளுக்குச் சொல்ல வொண்ணாத சீர் கேடுகள் நேருவதைக் கண்டு, பம்பாய் மகாணத்தைச் சேர்ந்த ஆமதபாத் நகர ஸ்திரீகள் மனந்தாளாமல் சென்ற மாதத்தில் பொதுமீட்டிங் கூடி, லேடி செம்ஸ் போர்டுக்கு அனுப்பியிருக்கும் தீர்மானத்தின் விவரம் பின் வருமாறு:—

"ஒப்பந்த முறையின்மேல் பிஜித்தீவுக்கு இந்திய ஸ்திரீகள் கொண்டுபோகப்படுவதால், அம்முறையின்படி ஸ்திரீகள் துன்மார்க்கமாய் நடக்கும்படி நேர்ந்து விடுகிறது. ஆகையால், அந்தஸ்திரீகளுக்கு மானக்கேடும் அபவாதமும் உண்டாகின்றன. ஸ்திரீகளுக்கு அவ்விதம் துன்மார்க்கவழியில் பிறக்கும் குழந்தைகளோ அவமதிப்புக்கு ஆளாகின்றன. மனதினால் சிந்திக்கவும் சகிக்கவும் ஒண்ணாத அச்சீர்கேடுகளைக் கவனித்துப் பார்த்தால், உடனே அம்முறையை ஒழித்துவிட வேண்டும். திக்கற்றவர்களாயுள்ள இந்திய ஸ்திரீகளும் குழந்தைகளும் ஓலமிட்டு அழுவதை லேடி செம்ஸ்போர்டு காது கொடுத்

துக் கேட்டு, அவர்களுக்குப் பரிந்து பேசவேண்டும். தாங்களும் ஒரு ஸ்திரீ யாதலாலுந், தாங்களும் தாயாராக இருப்பதாலும், இந்தியஸ்திரீகளுக்கு உண்டா யிருக்கும் ஆழ்ந்த மனோ வருத்தத்தையும் உணர்ச்சியையும் தாங்கள் நன்கு அறிந்துகொள்வீர்களென்றும், அவ்விதம் அறிந்துகொண்டு மேற்படி விஷயத்தை ராஜப்பிரதிநிதிக்கு எடுத்துச் சொல்வீர்களென்றும், அம்முறையை ஒழித்து விடும்படி ராஜப்பிரதிநிதிக்கு அறிவிப்பீர்களென்றும், நாங்கள் நம்பி யிருக்கிறோம். தவிர, இனிமேல் சிலகாலேனும் அம்முறை அனுஷ்டானத்திலிராதபடியும், அது காரணமாக இந்திய ஸ்திரீகளுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் துன்மார்க்கச் சீர்ழிவு நேராதபடியும் தாங்கள் சிரத்தை காட்டுவீர்களென்பது எங்களது கோரிக்கை."

ராஜப்ரதி நிதியின் பிரசங்கம்.

ராணுவத்தில் இந்தியர்கள். "இந்தியாவைக் காக்கும்படையில் பிரிட்டிஷ் பிரஜைகளே தான் இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தமான சட்டம் விதிக்கவில்லை. யுத்த காலம் முடிவு வரையில் பொதுவாய் ராணுவச் சேவகத்தில் இந்தியர்களையும் சேர்க்க வேண்டி ஏற்பாடு செய்யப் பிரேரணை செய்திருக்கிறோம். இவர்கள் விஷயத்தில் ராணுவத்திற்கு இவ்வகுப்பாரில் எத்தனை பேர் சேருவதற்கு அகப்படக் கூடுமென்பதை யோசித்து, இவர்களில் எத்தனை பேரை படையிற் பழக்கலாம் என்றும் எவ்வளவு படைகளைச் சேர்க்கலாமென்றும் கணக்குப் பார்த்து அதற்குத் தக்கவாறு செய்யவும் இந்தப் படையில் இந்தியர்களைச் சேரவும் அவர்களைப் பூர்ணமான படையில் சேர்க்கவும் சௌகரியம் செய்ய எண்ணமிட்டிருக்கிறோம். இந்தியர்கள் தங்கள் தேசத்திற்கு என்று ராணுவத்தில் உழைக்க வேண்டுமென்னும் விருப்பம் கொண்டவ ராயிருக்கிறார்களென்றும் வெளிப்படையாய் பல காலமாய்ச் சொல்லப்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே இப்போது திரட்ட வேண்டுமென்று எண்ணமிட்டிருக்கிற இப்படைக்கு வேண்டியவர்கள் பலர் சேருவா ரென்றே நம்புகிறேன். இப்படை 6 மாச காலத்திற்குள் சேர்க்கப்பட்டு விட வேண்டியது. இக்காலத்திற்குள் தேவையான இந்தியர்கள் அப்படையில் சேருவார்களென்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் இந்தப் படையின் வேலைகளெல்லாம் இந்தியாவுக்குள்ளேயே கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாயினும், ராணுவ நிலைமைக்குத் தக்கவாறு, இப்படைகள் கடுமையான ராணுவச்சட்டங்களை யநுசரித்தே நடத்தப்படும் என்பதை எவரும் ஞாபகத்தில் நன்றாய்ப் பதித்துக்கொள்ள வேண்டியது. அவர்களுடைய தேசத்தின் பொருட்டே அவர்களைப்படையில் சேரக்கோரப்படுகிறார்களாயினும் அவர்கள் ஏகாதிபத்தியத்தின் பொருட்டு உழைக்கக் கோரப்படுகிறார்கள்."

பெண்களுக்கு உயர்தரப் பள்ளிக் கூடங்கள்.—7-2-17ல் நடந்த சட்ட சபையில் பெண்கள் நடுத்தரப் படிப்பை அடையும்படி செய்ய இன்னும் சில இடங்களில் உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களை வைக்க வேண்டுமென்று கனம் அ, சூர்யநாராயண ராவ்— தீர்மானத்தைப் பிரேரணைசெய்து, நடுத்தரப் படிப்பை பெண்களுக்கு சொல்லிவைக்க இப்பொழுது மாகாணத்தில் 33 பள்ளிக்கூடங்களே இருக்கின்றன

வென்றும், சில ஜில்லாக்களில் ஒன்றுகூட இல்லையாகையால் பெண்கள் ஒரு ஜில்லாவிலிருந்து இன்னொரு ஜில்லாவுக்குப் போவது கஷ்டமாயிருக்கிறதென்றும் சொன்னார். கனம் ஏ எஸ் கிருஷ்ணராவ் தீர்மானத்தை ஆமோதித்தார். கவர்ன்மெண்டு தரப்பில் பதில் சொன்ன கனம் ஸ்டோன் தீர்மானத்தில் கண்ட விஷயத்தில் கவர்ன்மெண்டாருக்கு வெகு அபிமான மிருக்கிறதென்றும், ஆனால் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்க பெண்கள் அகப்படாக்கஷ்டமே கவர்ன்மெண்டாருக்கு பெரிய இடைஞ்சலா யிருக்கிறதென்றும், புதுப்பள்ளிக்கூடங்களை பெண்களுக்காக ஏற்படுத்த கவர்ன்மெண்டாரே ஒரு திட்ட மேற்படுத்தி யிருக்கிறார்களென்றும், கனம் மெம்பர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி பெண்கள் இன்னும் சில வருஷகாலம் படிக்கும்படி செய்தால் பெண் பள்ளிக்கூடங்களின் தொகை அதிக மாகுமென்றும் சொன்னார். அவர் அபிமானம் காட்டிப் பேசியதன்மேல் கனம்சூர்யநாராயணராவ் தமது தீர்மானத்தை வாபீஸ் பெற்றுக்கொண்டார்.

பாடசாலைகளில் மதபோதனை.—பாடசாலைகளிலே மதபோதனை அவசியமென்று பலர் வற்புறுத்தி வருவது பிரசித்தம். கேவலம் லௌகிக விஷயங்களைமட்டும், போதிப்பதோடு நின்றுவிட்டால், மாணவர்களுக்கு நற்குணம் எவ்வாறு படியுமென்பது பெரும் பாலாருடைய கட்சி. ஆகவே சிறு வயதிலேயே மாணவர்களுக்கு மத போதனையும் சன்மார்க்கப் பயிற்சியும் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. அவ்விதம் சொல்லப்படுவதை எளிதில் மறுக்க இடமில்லை. இது இப்படியிருக்க, பாடசாலைகளிலே மதபோதனை விஷயம் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி விவகரிக்க, லண்டனிலே சில வாரங்களுக்குமுன் ஒரு மீட்டிங் கூடியபொழுது, ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் தலைமை ஆசிரியரைத் தவிர ஒரு மத போதகர் இருக்கவேண்டுமென்றும், பையன்கள் சன்மார்க்கமுள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டுமாயின் அவர்களுக்கு மத போதனை அவசியமென்றும், பலர் வற்புறுத்திப் பேசி யிருக்கின்றனர். மத போதனையில்லாதபடிப்பினால் பயனில்லை யென்றும் ஒருவர் சொல்லி யிருக்கிறார். ஆகவே அவ்விஷயத்தை இங்கே பலரும் சிந்தனை செய்து பார்ப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

THE COMPLETE LETTER WRITER,

(4th Edition Revised and Enlarged.)

HARI CHARAN DAS,

PRICE **Re. 1.** *(full cloth gilt 320 pages.)*

An universal Guide to the Art of letter Writing for all positions of life.

It contains **24** Chapters—Private Correspondence, News Paper, Doctors, School Correspondence, Government and Commercial, Collectors Office, Attorneys Vakils, and Mukteears, Steamers Police, Municipality, Incometax, Railways, Tramways, Medical Department, Postal Department, Telegraph Department, Precis Writing, Drafting Docketing, Book Keeping, Miscellaneous forms Miscellaneous Application forms, Forms of Address, Paper Currency, Abbreviations and Daily wages. **Matriculation Easy**—By Hari Charan Das. Very useful book for School Boys. Price As. 8. **English Etiquette & English Proverbs** A very useful book for those who come in contact with Englishmen, Price As, 5 only **Child's Easy Conversation**, 2nd ED.—If you want to speak in English fluently you should buy the above book. It will. teach both you and your children to speak in English within two are three months Price As. 10 only.

M. L. DAS & CO., BOOK SELLERS & PUBLISHERS,

122, *Boitakhana Road CALCUTTA.*

CALENDAR, 1917

பஞ்சாங்கம்

1917ஷு மார்ச்சுமீ — நளஷு மாசி, பங்குனிமீ

இங்.	தமிழ்.	வாரம்.	திதி, நக்ஷத்திரம், பண்டிகை.
1	18	வியா	அஷ் 20-7, ரோ 18-37, ரா 4-12.
2	19	வெ	நவ 22-14, மி 22-16, ரா 15-30, அவி 3-புதன்
3	20	சனி	தச 25-36, தி 26-50, ரா 30-17
4	21	ஞா	ஏகா 29-55, புன 32-24, சே 3-35, ரா 25-14, குல சேகராள்வார் திருநக்ஷத்திரம்.
5	22	திங்	துவா 34-54, பூ 37-56.
6	23	செ	திரி 40-16, ஆயி 45-17, தி 14-19.
7	24	புத	சது 45-7, மக 51-24, தி 18-20, திருவெற்றியூர் பொகடமான் சேர்வை. [பண்டிகை.
8	25	வியா	○ பௌ 50-18, பூ 57-40, தி 13-29, காமினியா
9	26	வெ	கி-பி 54-15, உத்திரட் 60-0, தி 17-13.
10	27	சனி	த்வி 57-3, உத்திரட் 2-34, தி 26-20.
11	28	ஞா	திரி 58-34, அஸ் 6-31, தி 27-46.
12	29	திங்	சது 58-40, சி 9-16, தி 23-27.
13	30	செ	பஞ் 57-41, சு 10-47, தி 24-55, பூரட் 4 சூ 38-28.
14	1	புத	ஷஷ் 55-22, வி 11-22, தி 21-10.
15	2	வியா	ஸப் 52-4, அ 10-10, தி 23-44.
16	3	வெ	அஷ் 47-48, கே 8-20.
17	4	சனி	நவ 42-20, மூ 5-43, தி 1-52, பூரட் 4 செ
18	5	ஞா	தச 37-12, பூரா 2-15, உத்திரா 56-19, தி 19-3.
19	6	திங்	ஏகா 31-17, திரு 54-25, தி 5-0, பூரட் 4-புதன்
20	7	செ	துவா 25-18, அ 50-28, தி 3-45, சுக்குர அஸ்தமா [ணம்
21	8	புத	திரி 19-22, ச 46-31, தி 7-16.
22	9	வியா	ச 14-19, பூரட் 43-17, தி 1-47.
23	10	வெ	● அமா 8-26, உத்திரட் 39-22, தி 6-1, பூரட் 4-சு.
24	11	சனி	சு-பி 3-49, ரே 37-1, தி 8-11.
25	12	ஞா	த்வி 1-28, தி 57-31, அ 36-43, தி 26-54.
26	13	திங்	ச. 57-44, பர 36-41, தி 0-42.
27	14	செ	பஞ 57-45, கார் 37-50, தி 7-15.
28	15	புத	ஷஷ் 59-0, ரோ 40-13, தி 19-25.
29	16	வியா	ச 60-0, மி 43-47
30	17	வெ	ச 1-34, திரு 48-33, தி 6-27.
31	18	சனி	அஷ் 5-12 புன 54-12, தி 21-22.

Printed at the Commercial Press, Madras &
Published by C. S. Ramaswamy Iyer, Triplicane, Madras. S.E.